

EHLİ – BEYT DİYOR Kİ ?

101- ‘İnsanlar bildikleri şeyin çocuklarıdır’

İlim öğrenme hususunda en teşvik edici söz **Ali b. Ebi Tâlib'in** şu sözüdür: "**Her insanın değeri ilmiyledir. İnsanlar bildikleri şeyin çocuklarıdır**"

Resûlullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur: "En değerli insanlar, en çok ilim sahibi olanlardır. Değeri az olan kimseler ise ilimleri en az olanlardır."

Resûlullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur: "İnsanlardan peygamberlik makamına en yakın olan kimse, alimler ve mücahitlerdir."

Resûlullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur: "Âlimler peygamberlerin vârisleridir. Gök ehli onları sever ve öldüklerinde kıyamet gününe kadar denizdeki balıklar onlar için mağfiret diler." (Muhammed Muhammedî Reyşehrî, Mizanu'l-Hikmet).

İmam Ali (a.s) şöyle buyurmuştur: "Ey mümin! Şüphesiz bu ilim ve edep, senin canının değeridir. O halde, onları öğrenmeye çalış. Zira ilmin ve edebin arttıkça, kıymetin ve değer de artar. Zira ilimle Rabbine ulaşır ve edep ile Rabbine güzel hizmette bulunursun ve kul hizmetçilik adabıyla Allah'a yakınlık ve dostluğa liyakat elde eder. O halde bu nasihati kabul et ki azaptan kurtuluşa eresin."

102- ‘Âlim ölse bile diridir’

İmam Ali (a.s) şöyle buyurmuştur: "Gece ve gündüz baki kaldıkça âlimler de baki kalır. Âlim ölse bile diridir, cahil diri olsa bile ölüdür"

Resûlullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur: "Âlimler yeryüzünün meşaleleri, peygamberlerin halifeleri, benim ve Peygamberlerin vârisleridirler."

Resûlullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur: "Âlimlerin mürekkebi ve şehitlerin kanı kıyamet günü birlikte tartılır ve âlimlerin mürekkebi, şehitlerin kanından üstün gelir."

Resûlullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur: "İlimle birlikte olan uyku, cehaletle birlikte olan namazdan daha iyidir."

Resûlullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur: "İlim ibadetten üstündür."

İmam Ali (a.s) şöyle buyurmuştur: "Mal biriktirenler, diri oldukları halde helak olmuşlardır. Ama ulema, zaman (dünya) baki kaldıkça bakidirler. Bedenler yok olmuştur ama söz ve eserleri gönüllerde mevcuttur."

103- ‘Terbiye ettiklerine şefa'at et’

İmam Sâdık (a.s) şöyle buyurmuştur: "Kıyamet günü olunca Aziz ve Celil olan Allah alim ve abidi diriltir. Bu ikisi, Allah'ın huzurunda durunca, **abid** olanına şöyle denir: 'Cennete gir.' **Alim** olana ise, 'Dur ve insanları iyi terbiye ettiğin için onlara şefa'at et' denir"

Resûlullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur: "Alimin abid insana üstünlüğü, on dördüncü gecenin ayının diğer yıldızlara üstünlüğü gibidir."

Resûlullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur: "Allah'ı bilen bir alimin bir rekâtlık bir namazı, Allah'ı bilmeyen kimsenin kıldığı bin rekât namazdan daha iyidir."

104- ‘‘Alim batmayan bir yıldızdır’

Resûlullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur: "Alimin ölümü telafi edilmeyen bir musibet ve kapanmayan bir gediktir. Şüphesiz alim batmayan bir yıldızdır. Bir kabilenin ölümü bir alimin ölümünden daha kolaydır"

Resûlullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur: "Alimin yüzüne sevgiyle bakmak, ibadettir."

Resûlullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur: "Çin'de de olsa ilim öğreniniz. Zira ilim talep etmek, her Müslüman'a farzdır."

İmam Ali (a.s) şöyle buyurmuştur: "Alimin iki rekat namazı, cahilin yetmiş rekat namazından daha iyidir. Zira alim fitnelerle karşılaşır ama ilmi vasıtasıyla onlardan (sağ salim) dışarı çıkar. Ama cahil, fitnelerle karşılaşınca, onda darmadağın olur."

105- ‘İmam Hüseyin (a.s)

Hz. Hüseyin (a.s.) Hicri 4. yılın Şaban ayının 3. günü Medine'de dünyaya gelmiştir. **Hz. Fatıma (a.s.)** ve **Hz. Ali (a.s.)**'in ikinci evlatlarıdır

Hız. Hüseyin (a.s.) Hicri 4. yılın Şaban ayının 3. günü Medine'de dünyaya gelmiştir. Hız. Fatıma (a.s.) ve Hız. Ali (a.s.)'ın ikinci evlatlarıdır.

Doğumu ile ilgili olarak **Ümmü Eymen'in** gördüğü bir rüya meşhurdur: "**İmam Sadık (a.s.)**'ın şöyle dediğı rivayet edilir: Ümmü Eymen'in komşuları Resulüllah (s.a.v.)'e giderek şöyle dediler: "Ya Resulullah! Ümmü Eymen dün geceden beri ağlıyor ve gece boyunca hiç uyumadı. Sabaha kadar durmadan ağladı."

Bunun üzerine **Resulüllah (s.a.v.)** Ümmü Eymen'i çağırdı ve dedi ki: "Ey Ümmü Eymen! Allah gözlerini ağlatmasın. Komşuların Bana geldiler ve gece boyunca durmadan ağladığını haber verdiler. Allah gözlerini ağlatmasın, niçin ağlıyorsun?"

Dedi ki: "**Ya Resulullah! Çok korkunç bir rüya gördüm. Bu yüzden sabaha kadar durmadan ağladım.**"

Resulüllah (s.a.v.) ona dedi ki: "Rüyanı Allah Resul'üne anlat. Çünkü Allah ve Resulü daha iyi bilir."

Dedi ki: "**Rüyanı anlatmak bana çok ağır geliyor.**"

Resulüllah (s.a.v.) şöyle dedi: "Rüyanın anlamı senin gördüğün gibi olmaz. Sen rüyanı Resulullah'a anlat."

Dedi ki: "Dün gece Senin vücudundan bir parçanın, Benim evime atılmış olduğunu gördüm."

Resulüllah (s.a.v.) ona buyurdu ki: "Gözlerin rahat uyusun Ümmü Eymen! Fatıma, Hüseyin'i doğuracak ve sen de onu yetiştirip emzireceksin. Böylece Benim vücudumun bir parçası senin evinde olacak."

İmam Hüseyin (a.s.) süt emmemiş, eti Hz. Resulüllah (s.a.v.)'in eti ile oluşmuştur

Ümeyye el-Huzzaî'nin kızı Berre'nin şöyle dediği rivayet edilir: "Fatıma (a.s.) Hüseyin (a.s.)'a hamile kalınca, Resulüllah (s.a.v.) ona dedi ki:

"Ey Fatıma! Sen bir erkek çocuk doğuracaksın. Cebrail Beni

bundan dolayı kutladı. Bir ay da sürse Ben gelinceye kadar onu emzirme."

Fatıma (a.s.), "**Öyle yapacağım**" dedi.

Resulullah (s.a.v.) bazı işleri için sefere çıktı. Fatıma (a.s.) Hüseyin (a.s.)'ı dünyaya getirdi. Resulullah (s.a.v.) gelinceye kadar onu emzirmede.

Resulullah (s.a.v.) gelince, "**Ne yaptın?**" buyurdu.

Fatıma (a.s.) dedi ki: "**Onu emzirmedim.**"

Bunun üzerine Resulullah (s.a.v.) bebeği aldı ve dilini ağzına koydu. Hüseyin (a.s.) Resulullah (s.a.v.)'in dilini emmeye başladı. Öyle ki, Resulullah (s.a.v.), "**Yeter!**" buyurdu. Sonra şöyle buyurdu: "**Allah'ın dilediğinden başkası olmaz. O, sende ve senin çocuklarındadır.**"

Süt emme hadisesi ile ilgili başka bir rivayet de şöyledir:

"İmam Hüseyin (a.s.) doğduğunda, Hz. Fatıma (a.s.) hastalandı ve göğüslerindeki sütü kurudu. İmam Hüseyin (a.s.) için süt aradılar, ancak bulamadılar.

H. Peygamber (s.a.v.) işaret parmağını onun ağzına koydu. İmam Hüseyin (a.s.) dedesinin parmağını emiyor ve gıdası bu şekilde sağlanıyordu.

Resulullah (s.a.v.) kırk gün bu işi yaptı. Böylece İmam Hüseyin (a.s.)'ın eti, Peygamberin (s.a.v.) eti ile meydana geldi.

"Hüseyin (a.s.) ne Fatıma (a.s.)'ın, ne de başka bir kadının sütünü emmişti. Resulullah (s.a.v.)'in yanına getirilir ve O, başparmağını ağzına koyar ve o da kendisini üç gün boyunca tok tutacak kadar emerdi.

Böylece Hüseyin (a.s.)'ın eti Peygamberimizin (s.a.v.) etinden, kanı da

Peygamberimizin (s.a.v.) kanından beslenerek gelişti.

Hız. Hüseyin'e (a.s) ismini Cenab-ı Hak koymuştur

Hız Peygamber (s.a.v.), Hız. Hasan (a.s.) ve Hız. Hüseyin (a.s.) Efendilerimizin isimlerini koymak için teşrif ettiklerinde, Cebrail nazil olarak Cenab-ı Hakkın, ocuklara hangi isimlerin koyulmasını istediğini bildirmiştir.

"Hız. Hasan (a.s.) ve Hız. Hüseyin (a.s.) Efendilerimizin isimlerinin konması meselesiyle ilgili olarak Esmā bint-i Amis'den şöyle bir rivayet vardır:

"Fatıma (a.s.) Hasan'ı doğurduktan sonra Resulüllah (s.a.v.) bana buyurdu ki, "Ey Esmā! Bana ocuğumu getir."

Ben de Hasan (a.s.)'ı sarı bez parçasına sarıp verdim. Bunu gören Resulüllah (s.a.v.) buyurdu ki: "Ben, sizlere doğan çocukları sarı beze sarmayın, diye tembih etmemiş miydim!?"

Ben de hemen Hasan'ı beyaz bir beze sarıp geri verdim. Elimden alıp Hasan'ın sağ kulağına ezānı ve sol kulağına ikāmeti okudu.

Sonra Ali'ye buyurdu ki: "Oğluma ne adını verdin?"

Ali (a.s.) dedi ki: "Ben Senin önüne geçip ona bir ad vermedim."

Bunun zerine Resulüllah (s.a.v.) şöyle buyurdu: "Ben de ona ad vermekle Rabbimi geçmeyeceğim".

O sırada **Cebrail (a.s.)** inip şu müjdeyi getirir: "Ey Muhammed! Rabbin, Sana selam eder ve buyurur ki: Sana nispetle Ali, Musa'ya nispetle Harun gibidir. Ancak Senden sonra peygamber yoktur. Oğlunun adını Harun'un oğlunun adı gibi ver." Peygamber (s.a.v.) buyurdu ki: "Harun'un oğlu hangi ada sahipti ey Cebrail?"

Cebrail (a.s.) buyurdu ki: "Harun'un oğlu şeber adında idi."

Peygamber (s.a.v.) "Benim dilim Arapça'dır, buna göre adı nedir?" diye sordu.

Cebrail (a.s.) buyurdu ki: "Adını Hasan ver." Resulullah (s.a.v.) adını Hasan olarak verdi.

Hız. Hüseýin doğduğunda adlandırma aynı şekilde cereyan etti. Cebrail (a.s.) inip, Hız. Harun'un oğlu Şübeyr'in adını Arapça olarak Hüseýin vermesini emretti. Resulullah (s.a.v.) de bunun üzerine adını Hüseýin verdi."

Hız. Hüseýin (a.s.) için sadaka verilmesi

Hız. Peygamber (s.a.v.), kızları Hız. Fatıma-i Zehra'ya (a.s.) Hız. Hüseýin'in (a.s.) doğumunun 7. günü başının saçlarını yani ana tüylerini, Ensar'dan **Ebu Hind el-Beyazî'ye** tıraş ettirip tarttırarak ağırlığınca gümüş para sadaka vermesini emir buyurmuşlar.

Hız. Ali (a.s.) ile **Hız. Fatıma (a.s.)** da **Hız. Peygamberin (s.a.v.)** bu isteğini hemen yerine getirmişlerdir. Hız. Hüseýin, doğumunun yedinci günü sünnet ettirilmiştir." (Prof. Dr. Haydar Baş, İmam Hüseýin eserinden) H: AknAydı

106- ‘ Ölüler arasındaki diri gibidir’

Resûlullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur: "Cahil kimseler arasındaki, ilim talep eden kimse ölüler arasındaki diri gibidir. İlim talep eden kimse, çektiği sıkıntı kadar çabasıdan faydalanmadıkça asla ölmez"

Resûlullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur: "İlim tahsil etmek, kadın ve erkek her müslümana farzdır."

Resûlullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur: "Asla doymayan iki obur, ilim talep eden ve dünyayı talep eden kimselerdir."

İmam Ali (a.s) şöyle buyurmuştur: "İlim talep etmek için göç eden kimse, Allah yolunda cihad eden kimse gibidir."

107)- “İlim talep eden İslam'ın rüknüdür”

Resûlullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur: “İlim talep eden kimse gerçekte rahmet talep eden kimsedir. İlim talep eden kimse İslam'ın rüknü' (*direği*) dür ve sevabı peygamberlerle birlikte verilir”

Resûlullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur: "Her kim ilim talep ederse, Allah onun rızkını üstlenir."

Resûlullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur: "Her kim sabah ilim talep ederek (evinden) çıkarsa melekler onun başına gölge ederler, hayatı bereketli olur ve rızkından hiçbir şey azalmaz."
(Muhammed Muhammedî Reyşehrî, Mizanu'l-Hikmet).

108)- “Her şey ona mağfiret diler”

Resûlullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur: "Her şey hatta denizlerdeki balıklar, haşereler, yeryüzündeki böcekler, sürüngenler, yırtıcı hayvanlar ve yaylada otlayan hayvanlar bile ilim talibi için mağfiret diler"

Resûlullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur: "Her şeyin bir yolu vardır. Cennetin yolu da ilimdir."

Resûlullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur: "Eğer birisi bir ilim öğrenir ve onu insanlara öğretirse, bu iş onun için sadakadır."

Resûlullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur: "İlmin zekâtı onu bilmeyen kimseye öğretmektir."

109)- “İlmi hem öğret hem de öğren”

İmam Hasan (a.s) şöyle buyurmuştur: "İlmini başkalarına öğret, başkalarının ilmini de öğren. Zira bu işle hem ilmini sağlamlaştırmış olursun ve hem de bilmediğin şeyi öğrenmiş olursun"

Resûlullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur: "İnsanlar, yayılan bir ilimden daha üstün bir sadaka vermemiştir."

Resûlullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur: "Kıyamet günü, birisini bulutlar gibi yoğun veya dağlar gibi sağlam iyiliklerle getirirler. O şöyle der: 'Ey Rabbim! Ben bunları yapmadım, bunlar nereden geldiler?' Allah (c.c.), 'Bunlar senin insanlara öğrettiğin ve senden sonra amel edilen ilimdir' buyurur."

İmam Ali (a.s) şöyle buyurmuştur: "İlim dışında her şey harcamakla azalır."

110)- “İlim cehaletten önce vardı”

İmam Ali (a.s) şöyle buyurmuştur: "Allah, cahillerden ilim öğrenmeye dair söz almadan önce, ilmini cahillere öğreteceği hususunda âlimlerden söz almıştır. Zira ilim cehaletten önce vardı"

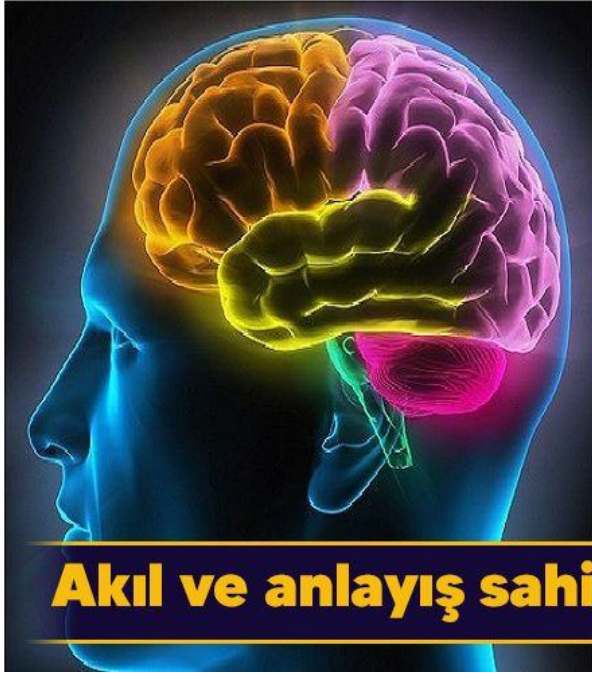
Kur'an'da şöyle buyrulur: "Allah, kitab verilenlerden, 'Onu insanlara açıklayacaksınız ve gizlemeyeceksiniz' diye ahit almıştı. Onlar ise, onu arkalarına atıp az bir değere değiştiler. Alışverişleri ne kötüdür!"

Resûlullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur: "İlmi gizleyen kimseye her şey hatta denizdeki balık ve gökteki kuş bile lanet eder."

Resûlullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur: "Yeryüzündeki varlıklar, denizdeki balıklar, gökteki varlıklar, bütün gök ve yer ehli iyilikleri öğreten kimse için bağışlanma diler."

111)-“Akıl ve anlayış sahipleri müjdelenmiştir”

Ey Hişam! Sonra Allah çoğunluğu yermiş ve buyurmuştur ki: 'Yeryüzünde bulunanların çoğuna uyacak olursan seni, Allah'ın yolundan saptırırlar.' (Lokman, 25)

Akıl ve anlayış sahipleri müjdelenmiştir

"Kuşkusuz Yüce Allah, Kitabında akıl ve anlayış sahiplerini müjdelemiş ve buyurmuştur ki: 'Dinleyip de sözün en güzeline uyan kullarımı müjdele. İşte Allah'ın doğru yola ilettiği kimseler onlardır. Gerçek akıl sahipleri de onlardır.'

Ey Hişam b. Hakem! Yüce Allah, insanlar için kanıtları akıl aracılığıyla tamamlamıştır. Açıklama ile onlara iletmiştir. Çeşitli kanıtlarla onlara Rab'liğini göstermiş ve buyurmuştur ki:

'İlâhınız bir tek Allah'tır. O'ndan başka ilâh yoktur. O, Rahman'dır, Rahim'dir. Şüphesiz göklerin ve yerin yaratılmasında, gece ile gündüzün birbiri arkasında gelmesinde, insanlara fayda veren şeylerle yüklü olarak denizde yüzüp giden gemilerde, Allah'ın gökten indirip de ölü hâldeki toprağı canlandırdığı suda, yeryüzünde her çeşit canlıyı yaymasında, rüzgârları ve yer ile gök arasında emre hazır bekleyen bulutları yönlendirmesinde düşünen bir toplum için birçok deliller vardır.'

Ey Hişam! Allah bunun bilinmesinin ve insanların kendilerini yöneten bir İlâhî gücün olduğunu anlamasının kanıtı olarak gözler önüne sermektedir.

Nitekim Allah bu hususla alakalı olarak şöyle buyurmuştur: 'O, geceyi, gündüzü, güneşi ve Ay'ı sizin hizmetinize verdi. Yıldızlar da, Allah'ın emri ile hareket ederler. Şüphesiz ki, bunlarda aklını kullananlar için pek çok deliller vardır.'

'Ha, mim. Apaçık Kitab'a and olsun ki, biz akılınızı kullanmanız (anlayıp düşünmeniz) için onu Arapça bir Kur'an kıldık.'

'Yine O'nun delillerindendir ki, size korku ve ümit vermek üzere şimşegi gösteriyor, gökten su indirip ölümünün ardından arzı onunla diriltiyor. Doğrusu bunda, aklını kullanan bir kavim için (alınacak) dersler vardır.'

Ey Hişam! Sonra Allah, akıl sahiplerine öğüt vermiş ve onları ahretteki nimetleri arzulamaları için teşvik etmiş ve şöyle buyurmuştur: **'Dünya hayatı bir oyun ve eğlenceden başka bir şey değildir. Muttaki olanlar için ahiret yurdu muhakkak ki daha hayırlıdır. Hâlâ akıl erdiremiyor musunuz?'**

'Size verilen şeyler, dünya hayatının geçim vasıtası ve süsüdür. Allah katında olanlar ise daha hayırlı ve daha kalıcıdır. Hâlâ

buna aklınız ermeyecek mi?' (Kasas 60)

Ey Hişam! Sonra O, akıllarını kullanmayanları azabından korkutmuş ve şöyle buyurmuştur: **'Sonra diğerlerini yok ettik. (Ey insanlar) elbette siz de sabah ve akşam ona uğruyorsunuz. Hâlâ akıllanmayacak mısınız?' (Saf, 136-138)**

Ey Hişam! Akıl, illimle beraberdir. Nitekim Yüce Allah şöyle buyurmuştur: **'İşte Biz bu temsilleri insanlar için getiriyoruz fakat onları ancak bilenler düşünüp akılları ile anlayabilirler.'** (Ankebût, 43)

Ey Hişam! Sonra Allah, akıllarını kullanmayanları şöyle yermiştir: **'Onlara (müşriklere) Allah'ın indirdiğine uyun denildiği zaman onlar, hayır biz, atalarımızı üzerinde bulduğumuz yola uyarız, dediler. Ya ataları bir şey anlamamış (akıllarıyla bir şeyi kavrayamamış), doğruyu da bulamamış idiysele?' (Bakara, 170)**

'Şüphesiz Allah katında canlıların en kötüsü, akıllarını kullanmayan (düşünmeyen) sağırlar ve dilsizlerdir.' (Enfal, 22)

'And olsun ki onlara, gökleri ve yeri kim yarattı diye sorsan, mutlaka Allah derler. De ki: Öyleyse övgü de yalnız Allah'a mahsustur ama onların çoğu bilmezler.' (Lokman, 25)

Ey Hişam! Sonra Allah çoğunluğu yermiş ve buyurmuştur ki: **'Yeryüzünde bulunanların çoğuna uyacak olursan seni, Allah'ın yolundan saptırırlar.'** (Lokman, 25) **'Fakat onların çoğu bilmezler.'** (En'am 37), **'Onların çoğunluğu aklını kullanmaz.'** (Mâide, 103)

Ey Hişam! Sonra Allah azınlığı övmüş ve şöyle buyurmuştur: **'Kullarımdan şükredenler azdır.'** (Sebe, 13) **'Bunlar da ne kadar az.'** (Sa'd, 24) **'Zaten onunla beraber pek azı iman etmişti.'** (Hûd,

Ey Hişam! Allah, temiz akıl sahiplerini en güzel niteliklerle anmış, onları en göz alıcı süslerle bezemiş ve şöyle buyurmuştur: **'Allah, hikmeti dilediğine verir. Kime hikmet verilirse, ona pek çok hayır**

verilmiş demektir. Ancak akıl sahipleri düşünüp ibret alırlar.'
(Bakara, 269)

Ey Hişam! Allah, Kitab'ında buyuruyor ki: 'Şüphesiz bunda, kalbi olan veya hazır bulunup kulak veren kimseler için bir öğüt vardır.' (Kaf, 37)

Ayette geçen kalp kelimesinden maksat akıldır. 'Ant olsun Biz Lokman'a hikmet verdik.' (Lokman 12)

Yani anlayış ve akıl verdik. Ey Hişam! Lokman oğluna şunları söyledi: 'Hak karşısında mütevazı ol ki, insanların en akıllısı olasın. Oğulcuğum! Dünya derin bir denizdir. Orada nice âlemler batıp gitmiştir.

O hâlde, bu denizde Allah korkusu, senin gemin olsun. Bu geminin içeriği, iman olsun. Geminin yelkeni tevekkül olsun. Kaptanı, akıl olsun. Kılavuzu ilim olsun. Demir atması da sabır olsun.' (Prof. Dr. Haydar Baş, İmam Muza Kazım eseri, Akıl Risalesi) H: AknAydın

112)- ‘Aklın kılavuzu düşüncedir’

7. Hak İmam, İmam Musa Kazım Hazretlerinin meşhur öğrencilerinden **Ebu Hişam'a** verdiği nasihatlerden bir demet

Ey Hişam! Hiç kuşkusuz her şeyin bir kılavuzu vardır. Aklın kılavuzu da düşüncedir. Düşüncenin kılavuzu da suskunluktur. Her şeyin bir bineği vardır. Aklın bineği de tevazudur. Yasaklandığın şeyleri istiyor olman, senin cahil biri olduğunun en belirgin kanıtıdır.

Ey Hişam! Senin elinde ceviz varsa ve insanlar da, elinde inci olduğunu söyleseler, elindekinin ceviz olduğunu bilersen insanların, ona inci demeleri sana bir yarar sağlamaz.

Şayet elinde inci varsa ve insanlar da onun ceviz olduğunu söyleseler, elindekinin inci olduğunu bilersen, insanların onun ceviz olduğunu söylemeleri de sana bir zarar vermez.

Ey Hişam! Allah nebi ve resullerini, kullarına Allah ile ilgili olarak sırf akıllarını kullansınlar diye göndermiştir.

Bu bağlamda peygamberlere en güzel karşılığı verenler, en güzel mârifet mertebelerine ulaşanlar olmuşlardır.

Akıl bakımından en olgun ve en kusursuz olanları, dünya ve ahirette en yüce mertebelere erişenler olmuşlardır.

Ey Hişam! Hiçbir kul yoktur ki, bir melek onun perçeminden tutmuş olmasın. Kul mütevazı olursa, Allah onu yüceltir. Büyüklük taslarsa da Allah onu alçaltır.

Ey Hişam! Allah'ın, insanlara sunduğu iki kanıtı vardır. Biri açık, diğeri gizli. Açık kanıt resuller, nebiler ve imamlardan oluşur. Gizli kanıt ise akıldır.

Ey Hişam! Akıllı insan o kimsedir ki, helâl işlerle uğraşmak onu şükretmekten alıkoymaz; haramlarda sabrını kırmaz.

Ey Hişam! Üç şeyi üç şeye musallat kılan kimse, aklını yıkmaya yardım etmiş gibidir. Uzun dünyevî beklentilerle düşünce nurunu karartanlar. Çok konuşup boş boğazlık etmekle hikmetin tomurcuklarını mahvedenler. Nefsinin şehvî arzularıyla öğüt alma yeteneklerinin aydınlığını söndürenler.

Böyle kimseler akıllarını yıkmak için hevâlarına yardım etmiş olurlar. Aklını yıkan bir kimse de dinini ve dünyasını ifsat etmiş olur.

Ey Hişam! Sen aklını, Rabbinin emrini yerine getirmekten alıkoymuş ve aklını yenilgiye uğratsın diye hevanın isteklerine uyduğun hâlde, amelin Allah katında gelişir mi?

Ey Hişam! Yalnızlığa sabır göstermek, aklın gücünün belirtisidir. Kim Allah'ı tanırsa, O'nu bilirse dünya ehlini ve dünyayı arzulayanları terk eder, Allah katında olanları arzular.

Allah yalnızlıkta onun yoldaşı, birlikte onun arkadaşı, yoksullukta onun zenginliği olur ve kimsesizlikte onun izzet vereni olur.

Ey Hişam! Halk, Allah'a itaat etmekle görevlendirilmiştir. Kurtuluş da ancak itaatle olur. İtaat ilimle, ilim öğrenmekle, öğrenmek ise ancak akılla sağlama alınır. Ancak Rabbanî âlimden edinilen bilgiye bilgi denir. İlmi tanımak da ancak akılla olur.

Ey Hişam! Akıllı bir insanın işlediği az bir amel kabul görür ve katlanarak artar. Hevâ ve heveslerinin peşinden gidenlerin, cahillerin işledikleri çok amel ise geri çevrilir.

Ey Hişam! Akıllı insan, dünyadan az bir şeye ama hikmete sahip olmak koşuluyla razı olur. Fakat dünyaya sahip olmakla beraber hikmetten az bir şeye razı olmaz. Bu yüzden böyle olanlar kârlı bir ticaret yapmışlardır.

Ey Hişam! Eğer sana yeten dünyalık seni ihtiyaçsız bırakıyorsa, dünyadan en basit bir şey bile sana yeter ama sana yeten seni ihtiyaçsız bırakmıyorsa, dünyada hiçbir şey sana yetmez. Seni ihtiyaçsız kılmaz." (Prof. Dr. Haydar Baş, İmam Musa Kazım eserinden) H: AknAydın

113)- ‘İnsanların en cömerdi kimdir?

Resûlullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur: "Sizlere cömertlerin en cömerdini haber vereyim mi? Allah cömertlerin en cömerdidir. Ben de ademoğullarının en cömerdiyim. Benden sonra da sizin en cömerdiniz ilim öğretene ve bu yolla ilmi yayılan kimsedir"

Resûlullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur: "Sizlere cömertlerin en cömerdini haber vereyim mi? Allah cömertlerin en cömerdidir. Ben de ademoğullarının en cömerdiyim. Benden sonra da sizin en cömerdiniz ilim öğretene ve bu yolla ilmi yayılan kimsedir. O kıyamet günü tek başına bir ümmet gibi haşrolur. Hakeza (aynı makama sahip olan diğer biri de) Aziz ve Celil olan Allah yolunda öldürülünceye kadar fedakârlık eden kimsedir."

Resûlullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur: "Her kim ahiret işiyle dünyayı talep ederse ahirette hiçbir nasibi yoktur."

Resûlullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur: "Ümmetimin kötü alimlerine eyvahlar olsun. Bu kötü alimler ilmi ticaret vesilesi kılarlar. Onu şahsi menfaatleri için kendi zamanındaki yöneticilere satarlar. Allah onların ticaretlerini karlı kılmasın."

114)-‘ -Ehl-i Beyt kimleri kapsamaktadır?’

Müslümanlar arasında **Ehl-i Beyt** kelimesi naslara uyularak Resulullah'ın evlatları hakkında kullanılmıştır

Ehl-i Beyt kimleri kapsamaktadır?

Ehl, kelimesi izafet olduğu şeyle tanımlanır. **Ehlü'l Kura** (şehir halkı) veya **Ehlü'l Kitap** (kitaba uyanlar veya onu okuyanlar gibi). **Beyt** kelimesi ise ev anlamındadır. **Ehl-i Beyt** ifadesi ise, kişinin yakınları ve soydaşlarını ifade eder.

Kur'an-ı Kerim'de Hz. İbrahim'in evlatlarına ve evlatlarının evlatları için **Ehl-i Beyt** tabiri kullanılmıştır. "**Allah'ın rahmeti ve bereketleri sizin üzerinize olsun ey Ehl-i Beyt!**"

Müslümanlar arasında **Ehl-i Beyt** kelimesi naslara uyularak Resulüllah'ın evlatları hakkında kullanılmıştır. Kitap ve Sünnet'te Ehl-i Beyt kelimesinin özel bir anlamı vardır. **Ehl-i Beyt'den maksat, Resulüllah'ın kızı Fâtımâ, torunları Hasan ve Hüseyin ve damadı İmam Ali'dir.** Tathîr ayeti bunlar hakkında nâzil olmuştur: "**Yüce Allah, ancak ve ancak siz Ehl-i Beyt'ten her türlü çirkinliği defetmek ve sizi tertemiz yapmak ister.**" (Ahzab, 33)

Ehl-i Beyt ifadesinde kastedilen "ev" kelimesi, sıradan bir evi değil, risalet ve peygamberlik evini ifade eder. Ehl-i Beyt, Peygamberlik evinde eğitilen, terbiye edilen, küçük büyük her şeyi tanıyan, eşyanın hakikatini bilen, herkesi kuşatan, ilim ve yakîn sahibi kimselerdir ki bunlar; **Hız. Ali, Hız. Fâtımâ, Hız. Hasan ve Hız. Hüseyin'dir.**

Ehl-i Beyt ifadesi tam olarak kimleri kapsamaktadır?

Kur'an-ı Kerim'de pek çok ayetle ve Resülullah'ın (s.a.v.) yüzlerce hadisiyle sabittir ki, **Ehl-i Beyt, sadece Hz. Fâtımâ, Hz. Ali, Hz. Hasan, Hz Hüseyin ve Resülullah'tır(s.a.v.).**

Ancak bazı eserlerde, Ehl-i Beyt kapsamına Resulüllah'ın (s.a.v.) eşleri ve hatta Haşimoğulları'nın da dahil olduğu iddiaları vardır.

1- Nişaburî, Mukatil, Suyûti gibi bazı alimler bu ayet-i kerimenin kapsamına **Hz. Peygamberin hanımlarının** da girdiğini iddia etmektedirler.

2- Abdullah b. Abbas (r.a.) ve İkrime gibiler ise, Ehl-i Beyt'ten maksadın **sadece ve sadece Resulüllah (s.a.v.) Efendimizin mübarek eşleri** olduğunu iddia etmektedirler.

3- Allame İbn Hacer Heysemî'nin "es-Savaik" adlı eserinde Sa'lebi'den naklen yazdığına göre, **"Ehl-i Beyt'ten maksat, Haşimoğulları'dır"** diye iddia edenler var olduğu gibi.

4- "Ehl-i Beyt kavramını tamamen genişleterek, **Resulüllah'ın (s.a.v.) eşleri, köle ve cariyeleri, kadın-erkek bütün akrabası, Resulüllah'a (s.a.v.) hizmet eden, O'na uyup yolundan ayrılmayan herkes Ehl-i Beyt'in içine girer**" diyenler de vardır.

Ancak, bu iddialar azınlıkta kalmaktadır. Ehl-i Beyt kavramının içine Resulüllah'ın (s.a.v.) eşlerinin ve Haşimoğulları'nın dahil edilemeyeceği, Ehl-i Beyt ifadesinin söz konusu olan beş kişiden ibaret olduğuna dair sayılamayacak kadar çok delil ve kaynak mevcuttur. Biz bu kaynaklardan bir kısmını ortaya koyduk.

Peygamberimizin (s.a.v.) hanımlarından (ki Tathir ayeti kendi evinde nâzil olan) **Hz. Ümmü Seleme ve Hz. Aişe, Ehl-i Beyt'in sadece adı geçen bu beş kişi ile sınırlı olduğunu** vurgulamışlardır.

Ebu Basir, İmam Câfer Sâdık'tan (r.a.) sahih bir rivayetle şöyle nakletmektedir: "Yüce Allah, yalnız siz Ehl-i Beyt'ten ..." ayeti indiği zaman Ali, eşi ve çocukları Ümmü Seleme'nin evinde idiler.

Hız. Peygamber (s.a.v.) onları bir parçanın altına alarak arz etti:
"Allah'ım! Her peygamberin nübüvvetinin terazisi olan seçkin zümreden özel yakınları vardır. Bu terazi, Benim nübüvvetimin içinde bu seçkin Ehl-i Beyt'imın dışında hiç kimse değildir."

Bunun üzerine Ümmü Seleme (r.anha) dedi ki: "Ey Allah'ın Elçisi, yalnızca bu birkaç kişi mi? Yoksa ben Senin Ehl-i Beyt'inden değil miyim?"

Resulüllah cevaben şöyle buyurdu: **"Benim Ehl-i Beyt'im ve nübüvvetimin terazisi Ali, Fâtımâ, Hasan ve Hüseyin'dir."**

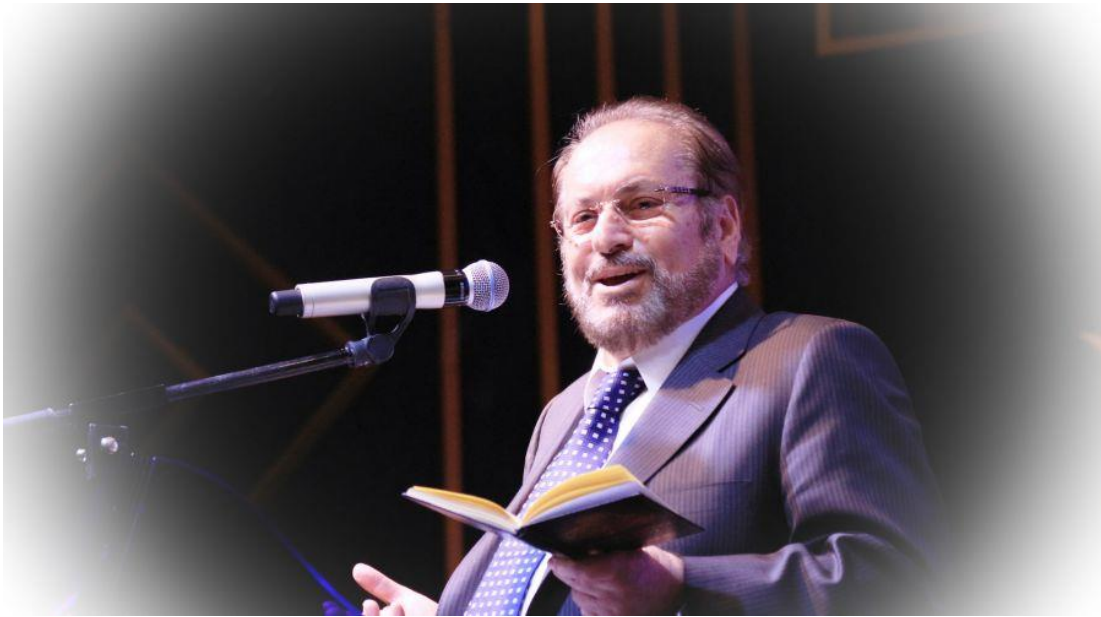
Sahih-i Müslim ve Cami'ul-Usul'de şöyle rivayet edilir: "Hasin b. Semure, Zeyd b. Erkam'a, "Hız. Peygamber'in (s.a.v.) hanımları da Ehl-i Beyt'ten midir?" diye sorduğunda, Hız. Zeyd şöyle dedi:

"Allah Teala'ya and olsun ki, hayır... Çünkü kadın, bir müddet eşiyle olur, boşanınca babasının evine döner ve babasının ailesine katılır, böylece kocasından bütünüyle kopar. Peygamberi Ekrem'in (s.a.v.) Ehl-i Beyt'i kendisine sadaka verilmesinin haram olduğu kimselerdir. Onlar hangi eve gitseler, nereye gitseler Hız. Peygamberin Ehl-i Beyt'i olmaktan çıkmazlar."

Bazı kaynaklara göre, **Ehl-i Sünnet âlimlerince Ehl-i Beyt kavramının içine Âl-i Aba olan "beş kişi"nin dışındaki kişilerin de dahil edilmeye çalışılması, özellikle İmam Ali'ye (k.veche) olan hased ve husumetten ileri gelmektedir ki, güya böylece O'nun Allah ve Resulü yanındaki makamı gizlenmek istenmektedir.**

Resulüllah'ın (s.a.v.) hayatında Ehl-i Beyt kavramının içini yalnızca Hz. Ali, Hz. Fâtımâ, Hz. Hasan, Hz. Hüseyin ile doldurması bir şeyin işaretidir.

"Bu ayetin amacı, **İslam'ın geleceğini kurumsallaştırmaktır.**" Resulüllah (s.a.v.), kendinden sonra İslam dinini emanet ettiği beş kişiyi ifade etmektedir. "**Beş kişiyi işaret eden hadisler**" İslam'ın gelecekteki rehberlerini tanıtmak hedefi üzeredir."

Ehl-i Beyt hakkında inen ayetler

Ehl-i Beyt hakkında inen ayetler, Kur'an-ı Kerim'in dörtte birini teşkil eder. Biz buraya bir kısmını almakla yetindik.

1- Ümmü Seleme'den şöyle nakledilir: "**Yüce Allah, ancak ve ancak siz Ehl-i Beyt'ten her türlü çirkinliği gidermek ve sizi tertemiz yapmak ister**" ayeti inince; Resulüllah, birini Ali, Fâtımâ, Hasan ve Hüseyin'in peşine gönderdi ve "**Bunlar, Benim Ehl-i Beytim'dir**" buyurdu.

2- **Hız. Aışe'den** şöyle nakledilir: "O (Ali), Resulüllah'ın yanında insanların en sevimlisiydi. Ben, Resulüllah'ın, O'nu, Fâtımâ'yı, Hasan ve Hüseyin'i elbisesinin altına aldığını ve sonra "Allah'ım, bunlar Benim Ehl-i Beyt'imdir" dediğini gördüm.

3- Tathir ayeti nâzil olduktan sonra **İmam Ali'nin** şöyle dediğı rivayet ediliyor: "Bunun üzerine Resulüllah buyurdu ki, 'Ya Ali! Bu ayet Senin, iki torunum (Hasan ve Hüseyin) ve Senin evlatlarından olan imamlar hakkında nâzil olmuştur."

4- **Müslim**, Sahih'inde kendi senediyle **Hız. Aışe'den** şöyle naklediyor: "Resulüllah, üzerinde siyah kıldan dokunmuş bir aba olduğı halde dışarı çıktı. O sırada Hasan b. Ali yanına geldi. O'nu abanın altına aldı, Hüseyin b. Ali yanına geldi, O'nu da abanın altına aldı. Sonra Fâtımâ geldi; O'nu da abanın altına aldı.

Daha sonra Ali geldi; **Resulüllah**, O'nu da abanın altına alarak, 'Yüce Allah, ancak ve ancak siz Ehl-i Beyt'ten her türlü çirkinliğı defetmek ve sizi tertemiz kılmak ister' ayetini okudu." (Bu, Kesa hadisi olarak bilinir.)

Büyük müfessir Fahri Râzi, bu rivayeti kendi tefsirinde kaydettikten sonra şu bilgiyi veriyor: "Bilinmesi gerekir ki, müfessirler ve muhaddisler arasında bu rivayetin sahih olduğunda ittifak vardır."

5- **Tirmizi ise Sünen'inde Ümmü Seleme'den** (r.anha) şöyle rivayet ediyor: "Resulüllah, abasını Hasan, Hüseyin, Ali ve Fâtımâ'nın üzerine örterek buyurdu ki, "Allah'ım, bunlar Benim Ehl-i Beyt'im ve yakınlarımdır. Onlardan her türlü kötülüğü gider ve onları tertemiz kıl!"

Bunun üzerine **Ümmü Seleme** diyor ki; "Ben de onlardan mıyım ya Resulallah?" diye sordum. Resulüllah, "Sen hayır üzeresin" buyurdu."

6- **Vesile b. Eska** anlatıyor: "Ben Ali'ye uğradım. Fakat O'nu

bulamadım. Bunun üzerine Fâtımâ "Ali, Resulüllah'ı çağırmaya gitti" dedi. Sonra Resulüllah ve Ali içeri girdiler. Ardından Resulüllah Hasan ve Hüseyin'i çağırarak her birini bir dizi üzerine oturttu. Fâtımâ ve kocasını da odasından (çağırıp) kendine yaklaştırdı. Sonra da onların üzerine bir elbise örterek "Allah (c.c.), ancak ve ancak siz Ehl-i Beyt'ten her türlü çirkinliği defetmeyi ve sizi tertemiz kılmayı diler" ayetini okudu ve devamında "Bunlar, Benim Ehl-i Beyt'imdir Allah'ım! Ehl-i Beyt'im daha layıktır" buyurdu."

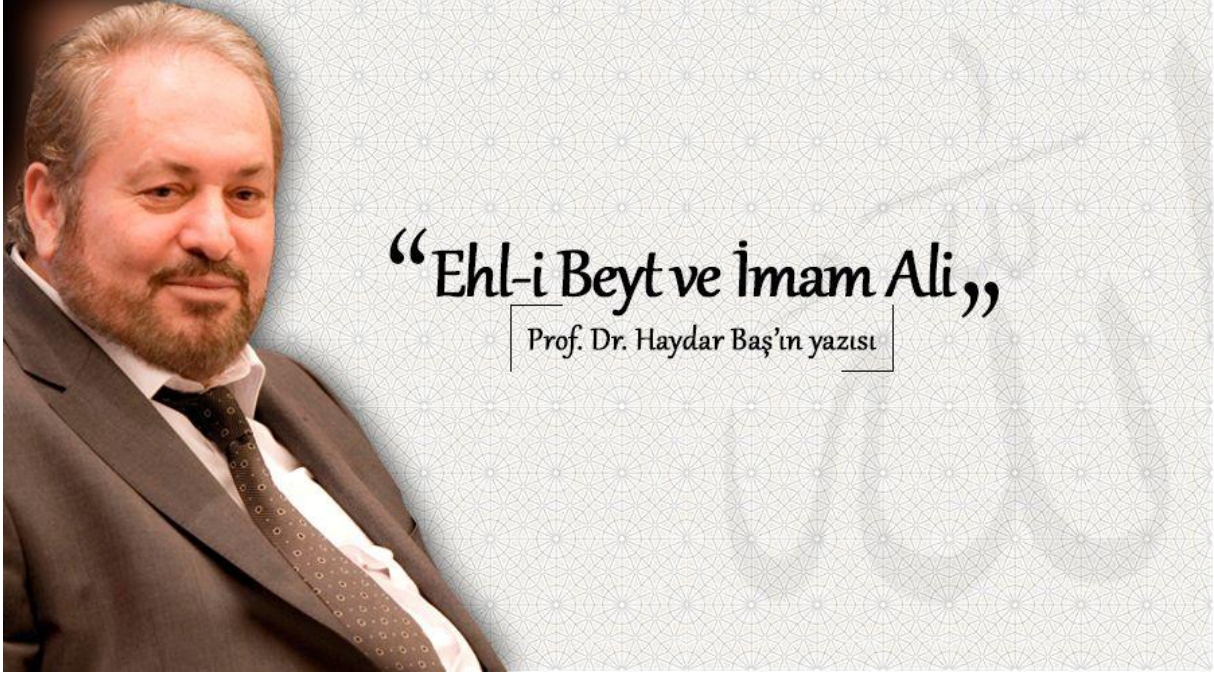
7- **Tathir ayetini** açıklayan **Kesa** hadisini, sahabe ve tabiûnun ileri gelenlerinden büyük bir grup rivayet etmiş; bu ayetin, Resulüllah'ın elbisesi altına aldığı beş kişi hakkında indiğini vurgulamışlardır.

Enes b. Mâlik, Bera b. Azib, Hz. Resulüllah'ın kölesi Sevban, Hz. Resulüllah'ın ve Hz. Ali'nin kölesi Ebu Hama, Hekim b. Sa'd, Hemmad b. Derda, Zeyd b. Erkam, Zeynep binti Ebi Seleme, Sa'd b. Ebi Vakkas, Ebu Said El Hudri, Ümmü Seleme, Şeddad b. Ammar, Şehr b. Huşeb, Hz. Ayşe, Abdullah b. Câfer, Abdullah b. Abbas, Abdullah b. Muin, Ata b. Ebi Rebah, Ata b. Yesar, Atiye el- Avfi, İmam Ali b. Hüseyin Zeynel Abidin, Ömer b. Ebi Seleme, Umret bint-i Ef'a, Katade, Mücahid b. Cebril Mekki, Muhammed b. Sevka, Ebu Muaddil-i Tafavi, Ma'kal b. Yesar, Vasile b. Eska ve diğerleri.

Ayrıca; Ebu'l Esved ed-Dueli, Câbir b. Abdullah el-Ensari, Ebu Zer Giffari, Şehr b. Ebu Huşeb, Ali b. Zeyd, Ömer b. Meymun el- Evdi, Vasile b. Eska." (Daha geniş bilgi ve kaynaklar için bkz: Prof. Dr. Haydar Baş, İmam Ali Eseri) H: AknAydın

115)-‘ Ehl-i Beyt ve İmam Ali’

Peygamberimiz (s.a.v.) Veda Haccı'nda, "Size iki emanet bırakıyorum. Biri Allah'ın kitabı Kur'an diğeri itretim, Ehl-i Beyt'imdir. Bunlara sarıldığınız sürece hidayettesiniz" buyurdu.

Peygamberimiz (s.a.v.) Veda Haccı'nda, "Size iki emanet bırakıyorum. Biri Allah'ın kitabı Kur'an diğeri ıtretim, Ehl-i Beyt'imdir. Bunlara sarıldığınız sürece hidayettersiniz" buyurdu.

Ehl-i Beyt, Kur'an-ı Kerim'de Cenab-ı Hakk'ın (c.c.) doğru, temiz, sevilmesi şart olarak vafsettiğı Peygamber ailesidir. En başta Hz. Peygamber (s.a.v.), Hz. Fatıma annemiz, İmam Ali, İmam Hasan ve İmam Hüseyin, Ehl-i Beyt'tir.

Kur'an-ı Kerim'de Ehl-i Beyt hakkında yer alan ayetlerden bazıları şöyledir:

1-Tathir Ayeti: "Yüce Allah ancak ve ancak siz Ehl-i Beyt'ten her türlü pisliğı gidermek ve sizi tertemiz yapmak ister." (Ahzab Suresi-33).

2-Meveddet Ayeti: "De ki: Ben bu (peygamberliğımi tebliğıme) karşılık sizden yakınlarıma sevgiden başka hiç bir ücret istemiyorum." (Şura Suresi-23). İmam Şafi Ehl-i Beyt'i sevmenin farz olduğuna işaret etmektedir.

3-Mübahale Ayeti: "Kim sana gelen ilimden sonra seninle tartışmaya girişirse de ki: Gelin oğullarımızı ve oğullarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı, kendimizi ve kendinizi çağıralım ve sonra dua edelim de Allah'ın laneti yalancıların üzerine olsun." (Al-i İmran Suresi-61).

4-Ebrar Ayetleri: (İnsan Suresi 5-21). İnsan suresinin 8. ayeti de Ehl-i Beyt hakkındadır. "Ve ona ihtiyaçları olduğu halde yemeklerini yoksula ve yetime ve tutsağa verirler, onları doyururlar." (İnsan Suresi-8).

Ehl-i Beyt tabiri, Kur'an-ı Kerim'de yer almaktadır. Ehl-i Sünnet tabiri ise, hicri 110 yılında ölen Muhammed b. Sirin'e aittir. Ehl-i Sünnet, dinde bidatlerin ortaya çıkmasından sonra, sünnetin savunulması ve ümmetin bütünlüğünün muhafazası maksadı ile ortaya atılmıştır. Kısaca Ehl-i Sünnet tabiri, sapık ve batıl akımlar ile hak olanı ayırt etmek için doğmuştur. Bu manada din dışı akımlarla ve batıla karşı verdiği mücadele ile İmam Ali (as) Ehl-i Sünnet'in de en önde gelen ismidir.

İmam Ali Efendimizin önemi herhalde en güzel şekliyle Gadir-i Hum hutbesinde ortaya çıkmıştır. **Peygamber (s.a.v.) Gadir-i Hum'da** şunları buyurmuştur:

"Ali b. Ebî Talib, benim kardeşimdir, vasimdir, halifemdir ve benden sonraki halifemdir."

"Allah Resûlü'nün (s.a.v.) halifesi odur. Müminlerin emiri odur. Allah tarafından tayin edilen hidayet imamı odur."

"Ey insanlar! Bu Ali'dir! O benim kardeşimdir, vasim, ilmimi toplayan ve ümmetim arasında iman eden kimseler üzerindeki halifemdir."

"Ey insanlar! Ben hilafet emrini kıyamet gününe kadar imamet veraseti olarak neslime emanet ediyorum." "Ali Allah tarafından tayin edilen imamdır."

"Benden sonra Ali, Allah'ın emri ile sizin veliniz ve imamınızdır. İmamet makamı ondan sonra da Allah ve Resulü ile görüşeceğiniz güne kadar O'nun evlatlarından olan benim neslimin hakkıdır."

Hiz. Ali'nin (a.s.) Emir'ül Mü'minin oluşu bizzat Allah'ın emri ileler. Hiz. Ali kendinden önceki halifeler döneminde Allah'ın emirlerinin yerine getirilmesinde yardımcı olmuş, verdiği doğru hükümlerle hakkı batıldan ayırmıştır.

Rivayetlere göre **Hiz. Ömer** hilafeti döneminde 70 kere "**Ali olmasaydı Ömer helak olurdu**" demiştir. İbn-i Sabbağ, El-Fusul'ul-

Muhimme'nin 3. cildinin 18. sayfasında şöyle yazıyor: "Adamın birisini Hz. Ömer'in yanına getirdiler. "Nasıl sabahladın?" diye sordular. Adam, "Fitneyi sevdiğim, Haktan hoşlanmadığım, Yahudi ve Hristiyanları tasdik ettiğim, görmediğim şeye iman ettiğim, yaradılmamış şeyi itiraf ettiğim halde sabahladım."

Ömer, Hz. Ali'yi çağırdı. Olayı kendisine anlattı. **Hz. Ali şöyle** buyurdu: "Doğru söylemiştir. Fitneyi sevmesinden maksat, Allah'ın Kur'an'da buyurduğu gibi çocukları ve malı sevmektir. Zira Allah şöyle buyurur: "Şüphesiz mallarınız ve evlatlarınız sizin için birer fitnedir." Haktan hoşlanmamasındaki maksatsa fitnedir. Kur'an şöyle buyurur: "Ölüm sarhoşluğu hak ve hakikat olarak gelmiştir." Yahudi ve Hristiyanları tasdik etmesinden maksatsa Allah'ın şu sözüdür: "Yahudiler, Nasraniler bir şey üzere değildirler, Nasraniler de Yahudiler bir şey üzere değildirler, dediler." Yani, Yahudiler, Hristiyanların, Hristiyanlar da Yahudilerin hak olmadığını ifade ediyorlar ve birbirlerini tasdik ediyorlar ve birbirlerini yalanlıyorlar. Bu adam da her ikisini de tasdik ederek, onları bu konuda doğruluyor." Görmediği şeye iman etmesinden maksat, görmediği Allah'a iman etmesidir. Yaradılmamış şeyi itiraf etmesi ise, kıyamettir ki, henüz yaratılmamıştır."

Bunun üzerine **Hz. Ömer** şöyle dedi: "**Ali'nin olmadığı sorulardan Allah'a sığınırım.**"

Hamidi, Cem'un Beyn'es-Sahihayn'da şöyle rivayet ediyor: "Hz. Ömer zamanında beş adamı getirip bunların bir kadınla zina ettiğini söylediler. Ömer o beş kişinin hemen recmedilmesini emretti. O arada camiye giren Hz. Ali, hükmü duyunca, Hz. Ömer'e, "Burada Allah'ın hükmü senin hükmünden farklıdır" dedi. Hz. Ömer, "Ey Ali zina ettikleri sabittir. Hükümleri de recmdir" dedi.

Hz. Ali, o beş kişinin getirilmesini istedi. Birincisinin boynunun vurulmasını, ikincisinin recmedilmesini, üçüncüsüne yüz kırbaç, dördüncüsüne elli kırbaç, beşincisine yirmi beş kırbaç vurulmasını emretti."

Hz. Ömer şaşkınlık içinde, "**Ey Ali bu nasıl iş? Bir mesele hakkında beş ayrı hüküm verdin**" dedi.

Hiz. Ali şöyle buyurdu: "Birincisi zımni idi. Müslüman kadınla zina ettiği için İslam zimmetinden çıkmıştır. İkincisi evliydi bu yüzden onu taşladık. Üçüncüsü bekârdı, yüz kırbaç vurduk. Dördüncüsü köleydi, haddin yarısını uyguladık. Beşincisi de akılsızdı, bu yüzden yirmi beş kırbaç vurduk."

Hiz. Ömer şöyle dedi: "Ali olmasaydı Ömer helak olurdu. Ey Ali senin olmadığın ümmet içinde yaşamak istemem."

Allah şefaatterinden ayırmasın.

116)- “Uydurma hadisler ve İmam Taki’nin cevapları !”

Abbasi Halifesi Mu'mun'un da katıldığı ve birçok bilginin yer aldığı bir toplantıda birçok uydurma hadisler gündem edilmişti ve **İmam Taki Hazretleri** hepsinin cevabını vermiştir

Hak İmamların dokuzuncusu **İmamı Muhammed Taki (a.s)**
Hazretleri döneminde, Abbasi Halifesi Mu'mun'un da katıldığı ve

birçok bilginin yer aldığı bir toplantıda birçok uydurma hadisler gündem edilmişti ve İmam Taki Hazretleri hepsinin cevabını vermiştir

"**Yahya b. Eksem** dedi ki; "Ey Resulullah'ın oğlu (İmam Muhammed); Cebrail, Resulullah'a (s.a.a) indi ve dedi ki; 'Ya Muhammed! Yüce Allah, Sana selam söylüyor ve diyor ki; '**Ebu Bekir'e sor! Acaba o da, Benden razı mıdır? Ben, ondan razıyım**'" rivayeti hakkında ne dersin?

Ebu Cafer (a.s) (İmam Muhammed) dedi ki; "**Ebu Bekir'in faziletini inkar edecek değilim.** Ama bu rivayeti aktaran kimse, Resulullah'ın (s.a.a) Veda Hacc'ın da şu hadisi göz önünde bulundurmalıdır;

"Benim adıma yalan hadis uyduranlar çoğalmıştır ve Benden sonra da çoğalacaktır. Bilerek bir sözü yalan yere Bana isnat eden kimse cehennemdeki yerine şimdiden hazırlansın.

Benden, size bir hadis ulaştırıldığı zaman onu, **Allah'ın Kitabına ve Benim Sünnetime götürün. Allah'ın Kitabına ve Benim Sünnetime uyanı alın. Allah'ın Kitabına ve Benim Sünnetime muhalif olanı terk edin."**

Bu rivayet Allah'ın Kitabına uymuyor. Yüce Allah (c.c) şöyle buyuruyor; "**And olsun insanı, Biz yarattık ve nefsinin kendisine fısıldadıklarını biliriz ve Biz, ona şah damarından daha yakınız."** (Kaf Sureis 216)

Böyle iken **Yüce Allah**, Ebu Bekir'in kendisinden razı olduğunu bilmeyecek! İçinde sakladığı düşünceyi öğrenmek isteyecek! Böyle bir şey aklen imkansızdır."

Yahya b. Eksem şöyle dedi; "Yine Ebu Bekir ve Ömer'in göklerdeki örnekleri Cebrail ve Mikail'dir, diye rivayet edilmiştir."

İmam (a.s) buyurdu ki; "Bunu da kuşkuyla karşılamak gerekir. Çünkü Cebrail ve Mikail, Allah'ın Kendisine yakınlaştırılmış melekleridir ve hiçbir zaman O'na karşı gelmezler. Bir an bile O'na itaatten ayrılmazlar. Ama Ebu Bekir ve Ömer uzun süre Allah'a ortak koşmuş ve sonra Müslüman olmuşlar, ömürlerinin çoğu Allah'a şirk koşmakla geçmiştir. Dolayısıyla o iki meleğe benzemeleri imkansızdır."

Yahya b. Eksem dedi ki; "Birde şöyle bir rivayet vardır; 'Ebu Bekir ve Ömer cennet yaşlılarının efendileridir.' Buna ne dersin?"

Buyurdu ki; "Bu rivayetin de gerçek olması imkansızdır. Çünkü cennet ehlinin tamamı genç olacaktır. Aralarında yaşlılar olmayacaktır. Bu rivayeti Emeviler, Resulüllah'ın (s.a.a) 'Hasan ve Hüseyin'in Cennet gençlerinin efendileridir.' Şeklindeki hadisine karşı uydurmuşlardır."

Yahya b. Eksem şöyle dedi; "**Ömer b. Hattab'ın**, cennet ehlinin kandili olduğu, rivayet edilmiştir."

İmam Muhammed Cevad (a.s) şöyle buyurdu; "Bu da imkansızdır. Çünkü cennette Allah'ın kendisine yakınlaştırılmış melekleri, Adem (a.s), Muhammed (s.a.a.) ve bütün nebilerle, resuller vardır. Şimdi bunların nurları ışık vermeyecek de (!) Ömer'in nuru mu onlara ışık verecek?!"

Yahya b. Eksem dedi ki; "Rivayete göre sekinet (iç huzur) Ömer'in dili üzere konuşur."

İmam Muhammed (a.s) buyurdu ki; "Ben, Ömer'in faziletini inkar edecek değilim. Ama Ebu Bekir, Ömer'den daha üstündür. (Dolayısıyla sekinetin Ebu Bekir'in dili üzere konuşması gerekir) Ebu Bekir'de minberin üzerinde şöyle demiştir; 'Benim bir şeytanım var. Bana hakim oluyor. Eğer sapmaya meyledersem beni doğrultun.'

Yahya b. Eksem dedi ki; "Peygamberimizin (s.a.a) 'Eğer Ben, peygamber olarak gönderilmeseydim, Ömer gönderilecekti.' Dediği rivayet edilmiştir."

İmam Muhammed Cevad (a.s) buyurdu ki; "Allah'ın Kitabı bu hadisten daha doğru söylüyor. **Allah (c.c)** Kitabında buyuruyor ki; "**Hani Biz, peygamberlerden söz almıştık; Senden, Nuh'tan...**" (Ahzap 7)

Demek ki Allah, Peygamberlerinden söz almıştır. Allah'ın sözünü değiştirmesi mümkün müdür? Hiçbir peygamber hayatının hiçbir döneminde Allah'a ortak koşmuş değildir. Böyle iken bir dönem şirk koşan ve ömrünün çoğu Allah'a şirk koşmakla geçen bir adamın peygamber olarak gönderilmesi ihtimalinden nasıl söz edilir?

Kaldı ki Resulullah (s.a.a) 'Adem, ruh ve beden arası bir şey iken Ben, peygamberdim' buyurmuştur."

Yahya b. Eksem dedi ki; "Bir de Peygamber Efendimizin şöyle dediği rivayet edilir; 'Ne zaman vahyin gelmesi gecikmişse hep Hattab sülalesine inmiştir, diye sanmışımdır.'"

İmam dedi ki; "Bu da imkânsızdır. Çünkü Peygamberin, kendi peygamberliğinden şüphelenmesi caiz değildir. Yüce Allah şöyle buyurmuştur; "Allah, meleklerden de elçiler seçer, insanlardan da." ((Hac 75)

Böyle iken Allah'ın (c.c) peygamber olarak seçtiği birinden,

peygamberliği alıp ömrünün bir döneminde Kendisine şirk koşan birine vermesi mümkün müdür?"

Yahya b. Eksem dedi ki; "Rivayet edilir ki, Peygamberimiz (s.a.a) 'Eğer azap inse Ömer'den başka kimse kurtulmaz' demiştir."

İmam Cevad (a.s) buyurdu ki; "Bu da imkansızdır. Çünkü Yüce Allah (c.c) şöyle buyurmuştur; 'Halbuki Sen, onların içinde iken Allah, onlara azap edecek değildir. Ve onlar mağfired dilerken de Allah, onlara azap edecek değildir.'" (Enfal 33)

Burada Yüce Allah, Resulüllah'ın aralarında bulunduğu ve istiğfar ettikleri sürece kimseye azap etmeyeceğini bildirmektedir." (Prof. Dr. Haydar Baş İmam Muhammed et-Taki eseri sh. 271, 72,73,74) H: AknAydı

117)- “Peygamberimizin Kureyş’e verdiği yemek” !

İçinizden kim Bana bu yolda yardım edip, kardeşim, vasım ve Benden sonra halifem olmak ister?

Resulüllah, üç yıl boyunca genel bir davette bulunmadı. Sadece kabul edebileceğine inandığı kişileri İslam'a davet etmekteydi. Üç yıl sonra, Hz. Peygamber'e en yakın akrabalarından başlayarak, insanları Allah'ın dinine davet etmesi emri geldi.

"Ve en yakın akrabalarını (Allah'ın azabına karşı) korkut. İnananlardan Sana uyanlara karşı sevgi kanadını indir, mütevazı ol. Sana isyan ederlerse, de ki: Şüphe yok ki Ben sizin için yaptıklarınızdan uzağım." (Şuara: 214-216)

Bunun üzerine Resulüllah bu konuda kendisine yardımcı olması için **Hız. Ali'yi** çağırıldı.

Ben-i Haşim büyüklerinden kırk beş kişiyi öğle yemeğine davet etmesini ve onlara sütle birlikte etli yemek verilmesini istedi. Bir miktar buğday ve bir koyun budundan yemek yapıldı. Hâlbuki toplantıya katılanların her biri bir oturuşta bir kuzu yemeleriyle meşhurdular. Misafirler belirlenen vakitte geldiler.

Aralarında amcaları **Ebu Tâlib, Hamza, Abbas ve Ebu Leheb** de vardı. Hep beraber yemek yediler.

Hız. Ali bu konuda şöyle diyor:

"Herkes yemeğini yedi. Hiç kimse bir şey istemez oldu. Ama yemekte ellerini daldırdıkları yerden başka bir boşluk görmüyordum.

Ali'nin nefisini elinde bulunduran Allah'a yemin ederim ki, onların tümünün yediği yemeği bir kişi bile yiye bilirdi. Sonra Resulüllah, **'Topluluğa içecek su ver'** dedi. Onlara süt dolu maşrapayı getirdim. Hepsi ondan içti. Hepsi de iyice kandı. Allah'a yemin ederim ki onlardan bir tanesi tümünün içtiği sütü içebilirdi."

Peygamberimiz onlarla konuşmak istediğinde Ebu Leheb atıldı: **"Arkadaşınız sizi büyüledi."**

Bunun üzerine topluluk dağıldı. Ve Resulüllah onlarla konuşma fırsatı bulamadı. Bunun üzerine Hız. Peygamber ertesi gün yine böyle bir davet verilmesi kararı aldı.

Hız. Ali Peygamberin emriyle tekrar yemek ve süt hazırlayıp, Haşimoğulları'nın ileri gelenlerini yemeğe ve Hız. Peygamberi dinlemeye davet etti. Belirlenen vakitte herkes geldi. Yemekten sonra Resulüllah onlara hitaben şöyle dedi:

"Ey Abdulmuttaliboğulları! Kendisinden başka tapacak ilah bulunmayan Allah'a and olsun ki, Ben, size ve tüm insanlara Allah'ın elçisi olarak gönderildim.

Haberiniz olsun ki, nasıl uyuyorsanız öyle de öleceksiniz ve nasıl uyanıp kalkıyorsanız öylece de kalkıp dirileceksiniz. İyiler iyi

amellerinin karşılığını, kötüler ise kötülüklerinin cezasını göreceklerdir. Ve ebedi cennet iyiler için, ebedi cehennem ise kötüler için hazırlanmıştır.

Hiç kimse, ehline Benim sizin için getirdiğimden daha iyi bir şey getirmemiştir. Ben, size dünya ve ahiret hayrını getirdim. Allah'ım, Bana emir verdi ki, sizi Allah'ın birliğine ve Benim risaletime davet edeyim. İçinizden kim Bana bu yolda yardım edip, kardeşim, vasim ve Benden sonra halifem olmak ister?"

Hz. Peygamber bunları söyledikten sonra oradakilerden hangisinin kendisine müspet bir cevap vereceğini görmek için bir süre durakladı. Ortılığı derin bir sessizlik kaplamıştı. Herkes başını eğmiş, düşünceye dalmıştı.

O sırada henüz 15 yaşını geçmemiş olan Hz. Ali sessizliği bozdu ve Hz. Peygambere şöyle dedi: "Ey Allah'ın Peygamberi, Ben Sana bu yolda yardım edeceğim." Sonra elini Hz. Peygambere uzattı.

Ancak Resulullah O'na oturmasını emretti ve oradakilere sorusunu tekrarladı.

Hz. Ali tekrar ayağa kalkarak bu yolda O'na yardım edeceğini izhar etti.

Peygamber tekrar O'ndan oturmasını istedi. Ve orada bulunanlara hitaben üçüncü kez aynı soruyu sormasına rağmen Hz. Ali'den başka hiç kimse ayağa kalkmadı.

Bunun üzerine Resulullah **Hz. Ali'nin** elini sıkıp şöyle buyurdu: **"Bu (Ali) Benim kardeşim, vasim ve halifemdir. O'nu dinleyin ve itaat edin."**

Orada bulunanlar gülerek ayağa kalktılar. Bir yandan da Ebu Tâlib'e şöyle diyorlardı: Oğlunu dinlemeni, O'na itaat etmeni emretti, duydun mu?"

(Prof. Dr. Haydar Baş, İmam Ali eserinden) H; AknAydın

118)- “Akıl keskin bir kılıçtır”

İmam Ali (a.s) şöyle buyurmuştur: "**Hilm** (*Allahın kullarına karşı yumuşak davranışına denir*), örten bir perdedir, akıl ise keskin bir kılıçtır. O halde, ahlaki eksikliklerini, hilm ile ört ve nefsinin isteklerini aklınla öldür"

Resûlullah (s.a.a) kendisine, akıllı aklın keyfiyetini, şubelerini ve boylarını soran Hz. İsa'nın havarilerinden olan Yahuda'nın torunlarından Şem'un b. Lavi'ye şöyle buyurmuştur: "**Akıl cahillik için bir bukağıdır.**

Nefis, en kötü hayvana benzer; bukağısı takılmazsa azar. Böylece akıl cahilliğin bukağısıdır. Allah-u Teâlâ akıllı yaratıp ona, '**Gel**' dedi, o da geldi; ona, '**Dön**' dedi, o da döndü. Sonra Hak Teâlâ şöyle buyurdu: '**İzzet ve celalime and olsun ki, senden daha azametli ve senden daha itaatkar bir varlık yaratmadım; seninle başlayıp seninle hilkatı yenileyeceğim. Mükâfat senin içindir, azap da sanadır.**' Daha sonra akıldan **hilm** (*yumuşaklık*), hilminden ilim, ilimden **rüşd** (*olgunluk*), rüşdden iffet, iffetten korunma (*sakınma*), korunmadan hayâ, hayâdan vakar (*ağırbaşlı olmak*), vakardan hayırlı işlerde sebat (*süreklilik*) ve sebatan kötülükten nefret etmek, kötülükten nefretten de nasihat edene itaat etmek ayrılmıştır."

İmam Ali (a.s) şöyle buyurmuştur: "Aklın düşmanı nefsanî isteklerdir."

İmam Ali (a.s) şöyle buyurmuştur: "Nefsinin isteklerinden uzak duran kimsenin aklı salim kalır."

119)- ‘Aklın uyumasından Allah'a sığınırız’

İmam Ali (a.s), Âl-i Muhammed'in (s.a.a) sıfatı hakkında şöyle buyurmuştur: "Dinin hükümlerini işitip rivayet ederek değil, kavrayıp uygulayarak anlamışlardır. Aklın uyumasından ve sürçmenin çirkinliğinden Allah'a sığınırız"

İmam Ali (a.s) şöyle buyurmuştur: "Akıl ve ahmaklık, on sekiz yaşına kadar insana galip gelmek için birbiriyle çatışırlar. İnsan on sekiz yaşına erişince, vücudunda daha çok olanı kendisine galip gelir."

İmam Ali (a.s) şöyle buyurmuştur: "Çocuk, yedi yaşına kadar kendi

haline bırakılmalıdır. Ondan sonra yedi yıl boyunca terbiye altına alınmalıdır. Daha sonra yedi yıl işe koşulmalıdır. Boyunun uzaması yirmi üç yaşında sona erer. Aklının gelişmesi ise otuz beş yaşında sona erer. Ondan sonra olan ise tecrübeler ileler."

İmam Ali (a.s) şöyle buyurmuştur: "Çocuk yedi yaşından sonra süt dişini atar, on dört yaşında ihtilam olur, yirmi dört yaşında boy uzaması durur. Yirmi sekiz yaşında aklı kemale erer. Ondan sonra eklenen her şey tecrübeler vasıtasıyladır."

120)- ‘Aklın en üstün hasleti ibadettir’

İmam Sâdık (a.s) şöyle buyurmuştur: "Aklın en üstün hasleti ibadettir, aklın en güçlü ve en güvenilir sözü ilimdir, aklın en faydalı payı hikmet ve en üstün stoku ise güzel işlerdir"

Resûlullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur: "Dindarlıktan sonra insanlarla dostluk kurmak, iyi ve kötü herkese iyilik etmek aklın başıdır."

İmam Ali (a.s) Cemel savaşından sonra Basralıları kınayarak şöyle buyurmuştur: "Topraklarınız suya (denize) yakın, (ya deniz seviyesinin altında olduğu için ya da şehir ehlinin kötü ahlakından dolayı) ama göklere uzaktır. Aklınız hafif, hilminiz gereksiz/yersizdir. (Dolayısıyla da) Atıcılar için hedef, yiyiciler için lokma ve saldırganlar için bir avsınız."

121)- ‘O, aklını diriltmiş nefsinı öldürmüştür’

İmam Ali (a.s), Allah yolunda yürüyenin sıfatı hakkında şöyle buyurmuştur: "O, doğru giden (*seyr-u sülük ehli*) aklını diriltmiş, nefsinı öldürmüş, böylece cismi incelmış, katı kalbi yumuşamış, kendisi için ışığı kuvvetli bir meşale yakmış ve bununla önünü aydınlatarak doğru yoluna devam etmiştir"

İmam Ali (a.s) şöyle buyurmuştur: "İnsan üç yerde değişir: Hükümdarlara yakınlıkta, yöneticiliğe ulaştığında ve fakirlikten sonra zengin olduğunda. Her kim bu üç yerde değişmezse şüphesiz o selim bir akıl ve doğru bir huy sahibidir."

İmam Ali (a.s) şöyle buyurmuştur: "İnsanın kendini beğenmesi aklının zayıflığının nişanesidir."

122)- ‘Aklın kemali tevazudadır’

İmam Sâdık (a.s) şöyle buyurmuştur: "Aklın kemali üç şeydedir: Allah karşısında tevazu, güzel yakîn sahibi olmak ve hayırlı söz söyleme dışında susmak"

Resûlullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur: "Aziz ve Celil olan Allah'a akıldan daha üstün bir şeyle ibadet edilmemiştir. Mümin kendisinde **şu on haslet** bir araya gelince akıl sahibi olur: **1.** Hayır ve iyiliği ümit edilir, **2.** kötülüğünden korkulmaz, **3.** başkalarının az iyiliğini çok sayar, **4.** kendisinin çok iyiliğini az görür, **5.** hayatta olduğu müddetçe ilim öğrenmekten yorulmaz, **6.** yoksulların kendisine gelmesinden bıkmaz, **7.** alt olmayı üst olmaktan daha çok sever, **8.** fakirliği zenginlikten çok sever, **9.** dünyadan nasibi yiyeceği kadardır. Hepsinden daha önemli olan onuncu haslet ise gördüğü herkes hakkında **10.** 'O benden daha iyi ve takvalıdır' demesidir. O halde herkesi kendisinden daha iyi ve takvalı görünce onun mertebesine ulaşınca kadar karşısında alçak gönüllü olur. Kendisinden daha düşük ve aşağılık birini görünce de,

'Belki de zahiri kötüdür ama bâtını iyidir ve belki de akıbeti hayırla sonuçlanacaktır' der. İşte mü'min böyle olunca büyüklüğün doruğuna ulaşmış olur. Zamanındaki insanlara üstün olmuş olur."

123)- ‘İyi amel aklın göstergesidir’

İmam Ali (a.s) şöyle buyurmuştur: "Güzel konuş ve iyi amelde bulun. Zira insanın sözü faziletinin üstünlüğünün ve ameli aklının göstergesidir"

Resûlullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur: "Mal, sahibinin aklının miktarını ortaya koyar. İhtiyaç, sahibinin aklını gösterir, musibet ise indiğinde sahibinin aklını gösterir. Öfke ise öfke sahibinin aklının göstergesidir."

İmam Ali (a.s) şöyle buyurmuştur: "İnsanların aklı altı şey ile imtihan edilir: Gazap anında hilm, korku anında sabır, rağbet anında ılımlı davranmak, her haliyle Allah'tan sakınmak, güzel geçinmek ve az çatışmak."

İmam Ali (a.s) şöyle buyurmuştur: "İnsanların akli altı şey ile imtihan edilir: Arkadaşlık, alışveriş, yöneticilik, azledilme, zenginlik ve fakirlik."

124)- ‘Aklın kemali tevazudadır’

İmam Sâdık (a.s) şöyle buyurmuştur: "Aklın kemali üç şeydedir: Allah karşısında tevazu, güzel yakîn sahibi olmak ve hayırlı söz söyleme dışında susmak"

İmam Sâdık (a.s) şöyle buyurmuştur: "Bir oturumda birinin aklını denemek istiyorsan sohbetlerin arasında ona olmayacak sözler söyle, eğer onları reddederse akıllı bir kimsedir. Ama eğer onları teyit ederse ahmak birisidir." (Muhammed Muhammedî Reyşehrî, Mizanu'l-Hikmet).

125)- “Onlar meçhule dalıp gitmişlerdir”

İmam Ali (a.s) dünya ehlinin sıfatı hakkında şöyle buyurmuştur: "Bazıları ayakları bağlanmış, bazıları ise serbest bırakılmış develer gibidir. Akıllarını kaybetmiş, meçhule dalıp gitmişlerdir"

Resûlullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur: "Allah, akıllı üç parçaya bölüştürmüştür. Her kim de bu üç şey olursa akıllı kemale ermiş olur ve her kimde de bu üç şey olmazsa akıllı yoktur: Allah'ı iyi tanımak, Allah'a iyi itaat etmek ve Allah'ın işi hususunda güzel sabretmek."

İmam Ali (a.s) Kufelilere yaptığı bir konuşmasında şöyle buyurmuştur: "Ey bedenleriyle karşımda duran, akıllarını kaybetmiş, hevaları ihtilafli, emirlerini belaya uğratan kavim! Emiriniz Allah'a itaat ediyor, siz ona isyan ediyorsunuz; Şamlıların emiri (Muaviye) Allah'a isyan ediyor, adamları emrine itaat ediyorlar."

İmam Ali (a.s) şöyle buyurmuştur: "Ey ruhları farklı, kalpleri dağınık, bedenleri burada, akılları kaybolmuş kimseler! Ben sizi hakka yöneltiyorum, siz ise aslanın kükremesinden kaçan keçi

gibi kaçıyorsunuz."

126)- “Akıllı insan hakka boyun eğendir”

İmam Ali (a.s) şöyle buyurmuştur: "İnsanların en akıllısı, hak karşısında boyun eğen, hakka nefsinden bağışlayan (*karşı koymayan*), hak vesilesiyle aziz olan, hakkı ikame etmeyi ve hak ile amel etmeyi küçümsemeyen kimsedir"

Resûlullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur: "İnsanların en akıllısı, (Allah'ın) azabından korkan iyilik sahibidir. İnsanların en cahili ise Allah'ın azabından güvende olan kötülük sahibi kimsedir."

Resûlullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur: "İnsanlardan aklı en kâmil olan kimseler Allah'tan en çok korkanlar ve Allah'a en çok itaat edenlerdir."

127)- “Akıllı, dünyanın faniliğini unutmaz”

İmam Sâdık (a.s) şöyle buyurmuştur: "Akıllı insana şu üç şeyi hiçbir halette unutmaması yakışmaz: Dünyanın faniliğini, hallerin değişikliğini ve kendisinden hiçbir zaman güvende olunmayan afetleri"

Resûlullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur: "Akıllı insana şu üç şey dışında göç etmesi yakışmaz: Hayatını temin etmesi, ahireti için azık alması ve haram olmayan yoldan lezzet alması."

Resûlullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur: "Bilin ki insanların en akıllısı Rabbini tanıyıp O'na itaat eden, düşmanını tanıyıp, ona isyan eden ikamet edeceği evi tanıyıp orayı bayındır kılan ve yakında göç edeceğini bildiğinden göçü için azık hazırlayan kimsedir." (Muhammed Muhammedî Reyşehrî, Mizanu'l-Hikmet).

İmam Ali (a.s) şöyle buyurmuştur: "Akıllı kimse yaptığı her işi nefisini terbiye için yapmalıdır."

128)- ‘‘O akıl değil şeytanlık’’

İmam Sâdık (a.s) şöyle buyurmuştur: "Akıl, kendisiyle Allah'a ibadet edilen ve cennet kazanılan şeydir." "O halde Muaviye'de olan neydi?" denildi. İmam (a.s.), "O şeytanlık idi. O akla benzemektedir ama akıl değildir" buyurdu

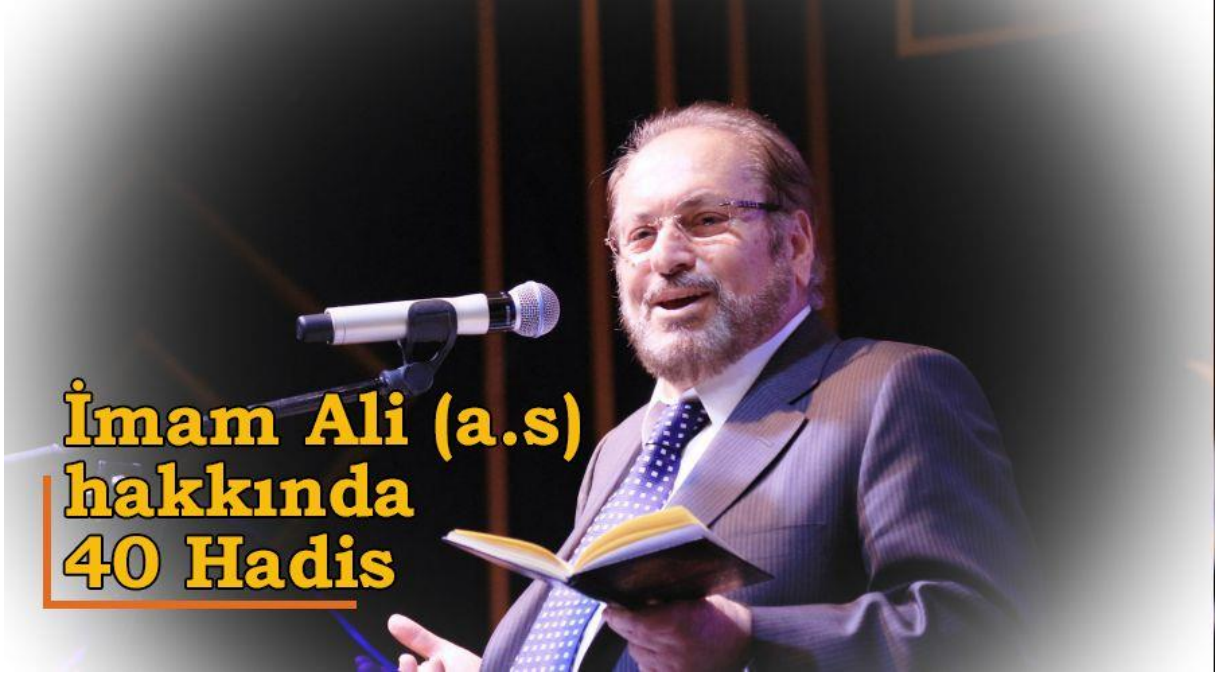
Resûlullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur: "Akıllı kimse her ne kadar çirkin ve hakir de olsa Allah'a itaat eden kimsedir."

Resûlullah (s.a.a) kendisine, "Akıl nedir?" diye sorulunca şöyle buyurmuştur: "Allah'a itaat ile amel etmektir. Şüphesiz Allah'a itaat ile amel edenler gerçek akıl sahipleridir."

İmam Ali (a.s) şöyle buyurmuştur: "Akıllı kimse nefsani isteklerine üstün gelen ve ahiretini dünyaya satmayan kimsedir."

129)- “İmam Ali (a.s) hakkında 40 Hadis”

"**Ey Ehli Beyt!** Allah, sizden kiri gidermek ve sizi tertemiz yapmak istiyor" (Ahzap Suresi 33)

1- "Ya Ali! Sen ilk Müslüman olan ve ilk iman eden kimsesin. Ve Sen, Bana Harun'un Musa'ya olan nispetini taşıyorsun."

2- "Sizden, Havz-ı Kevser'in başında Benim yanıma ilk gelecek kimse, ilk Müslüman olan Ali bin Ebi Tâlib'dir."

3- Resulüallah (s.a.v.), Hz. Ali'nin elinden tuttu. Ve şöyle buyurdu: "Biliniz ki hiç şüphesiz bu, Bana ilk iman eden kimsedir. Ve kıyamet günü Benimle ilk müsafaha edecek kimse de O'dur."

4- "Eğer yer ve gökler bir kefeye konulsa ve Ali'nin imanı da

başka bir kefeye; hiç şüphesiz Ali'nin imanı ağır basar."

5- "Ya Ali, Yüce Allah'ı Benden ve Senden başkası (hakkıyla) tanımamıştır. Ve Seni Allah'tan ve Benden başkası (hakkıyla) tanımamıştır."

6- "Ben ve Ali, Allah'ın kulları üzerindeki hüccetleriyiz."

7- "Kim Peygamberi sevdiğini zanneder ama Vasiyi sevmese hiç şüphesiz yalan söylemiştir."

8- "Ali, Benim hüznümü ve kederimi gideren kimsedir."

9- "Ali bin Ebi Tâlib'in yüzüne bakmak ibadettir."

10- "Meclislerinizi Ali bin Ebi Tâlib'i zikretmekle süsleyin."

11- "Hiç şüphesiz Ali'de öyle hasletler vardır ki, eğer onlardan bir tanesi bile bütün insanlarda olsaydı; fazilet olarak onunla yetinirlerdi."

12- "Ey Ali, Sen olmasaydın Benden sonra mü'minler tanınmazdı."

13- "Ali'nin hizbi, Allah'ın hizbidir. O'nun düşmanlarının hizbi ise şeytanın hizbidir."

14- "Ali, temiz imamların babasıdır."

15- "Allah her ilmi Bende toplamıştır. Ben de bildiğim her ilmi 'muttakilerin imamı'nda topladım. Ben her ilmi Ali'ye öğrettim. O'dur açık ve şüphesiz olan imam."

16- "Benden sonra ümmetimin en çok ilim sahibi olanı Ali'dir."

17- "Ali, Benim ilmimin kapısıdır."

18- "Ben öğrendiğim her şeyi mutlaka Ali'ye de öğrettim, O

Benim ilim şehrimin kapısıdır."

19- "Sen Benim ilmimin kapısısin. Senin evlatların Benim evlatlarımdır. Senin etin Benim etimdir. Senin kanın, Benim kanımdır."

20- "Ben ilmin şehriyim. Ali onun kapısıdır. Allah şöyle buyurdu: 'Evlere kapılarından girin.' (Bakara: 185). O halde kim ilim istiyorsa ona kapısından girsin.

21- "Ben ilim hazinesiyim. Ve Ali onun anahtarıdır. Kim hazineyi isterse anahtara gelsin."

22- "Hikmet on parçaya bölünmüştür. Dokuz bölümü Ali'ye, bir parçası (diğer) insanlara verilmiştir."

23- "Benden sonra sünnette ve (davalarda) hüküm verme hususunda ümmetin en bilgisi Ali b. Ebi Tâlib'dir."

24- "Ali ihtilaflar hakkında hüküm vermede ihsanların en bilgilisidir."

25- "Ali b. Ebi Tâlib sizin aranızda Allah'ın hükümleriyle hükmetmiştir."

26- "Ali, kıyamet günü Yüce Allah'ın hücceti ve delili olacaktır."

27- "Ali'den şikayet etmeyin; zira O, Allah'ın zâtı hakkında katıdır. Ve müdara ehli değildir."

28- "Ali dinin direğidir."

29- "Bu (Ali), Benden sonra Hak uğruna insanlara kılıç sallayacaktır."

30- "Ali insanların en takvalısıdır."

31- "Ali tahammül açısından insanların en üstünüdür."

32- "Eğer tahammül, insan şeklini alsaydı, Ali olurdu."

33- "Ben ve Ali bir nurdan yaratıldık."

34- "Ali, Havz-ı Kevser'imın başında Benim halifem olacaktır."

35- "Ali kıyamet gününde Benim havzımın sahibi olacaktır."

36- "Ali Benimle, ölüm anında en son konuşacak kimsedir."

37- "Ben Seni kendimle ümmetim arasında açık bir alamet ve nişane kıldım."

38- "Ali yaratıkların en değerlisi ve Allah'ın Resulü'ne en aziz olanıdır."

39- "Ben güneş gibiyim... Ali ay ve Ehl-i Beyt'im yıldızlar gibi! Onlardan hangisine uyarsanız hidayet bulursunuz."

40- "Allah katında insanların en üstün meziyetlere sahip olanı"

Ali'dir." (Kaynak; Prof. Dr. Haydar Baş, İmam Ali eseri sh; 53-60)
H; AknAydñ

130)- “Akıllı, kendisini yolculuğa hazırlar”

İmam Ali (a.s) şöyle buyurmuştur: "Her kim akıllı olursa gaflet uykusundan uyanır, kendisini yolculuğa hazırlar ve kalıcı evini bayındır kılar"

Resûlullah (s.a.a) beyan, vakar ve heybet sahibi bir Hristiyan hakkında, "Bu Hristiyan adam ne de akıllıdır" denilince şöyle buyurmuştur: "Sus! Şüphesiz akıllı kimse Allah'ı bir bilen ve sadece O'na itaat eden kimsedir." (Muhammed Muhammedî Reyşehrî, Mizanu'l-Hikmet).

İmam Ali (a.s) şöyle buyurmuştur: "Her kimin eğlencesi çoğalırsa aklı azalır."

131)- “Aklın bineği tevazudur”

İmam Kâzım (a.s) şöyle buyurmuştur: "Her şeyin bir kılavuzu vardır. Aklın kılavuzu ise düşünmektir. Düşünmenin kılavuzu ise sessizliktir. Her şeyin bir bineği vardır, aklın bineği ise tevazudur"

Resûlullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur: "Akıllı kimsenin sıfatı şudur: **1.** Cahilin kendisine cahilce davranışı karşısında yumuşak davranır, **2.** kendisine zulmedeni bağışlar, **3.** kendisinden aşağıdakilere karşı tevazu gösterir, **4.** kendinden üstün olanlardan iyilik dilemede öne geçer, **5.** konuşmak isteyince düşünür, **6.** söylemek istediği şey iyi olduğunda söyler ve faydalanır, **7.** eğer kötü olursa sessiz olur, salim kalır, **8.** fitneyle karşılaştığında Allah'a sığınır, elini ve dilini korur, **9.** bir fazilet gördüğü zaman onu ganimet sayar, **10.** hayâ kendisinden ayrılmaz, ihtiras onda ortaya çıkmaz. İşte bunlar akıllı kimsenin kendisiyle tanındığı **on** sıfattır."

İmam Ali (a.s) şöyle buyurmuştur: "Akıllı kimse sözünü yalan sayacağından korktuğu birisine söz söylemez. Esirgeyeceğinden korktuğu kimseden bir şey istemez. Sonunda özür dilemesi

gerekeceğinden korktuğı bir işi yapmaz. Ümit edilmemesi gereken bir kimseye ümit bağlamaz."

132)- ‘Akıllı kimse susunca düşünür’

İmam Ali (a.s) şöyle buyurmuştur: "Akıllı kimse bildiğinde amel eder, amel ettiğinde ihlas üzere yerine getirir, ihlaslı olduğunda ise uzlete çekilir. Akıllı kimse susunca düşünür, konuşunca Allah'ı zikreder, bakınca da ibret alır"

İmam Ali (a.s) şöyle buyurmuştur: "Akıllı kimse kemali talep eder, cahil ise mal talep eder."

İmam Ali (a.s) şöyle buyurmuştur: "Akıllı kimse susunca düşünür, konuşunca Allah'ı zikreder, bakınca da ibret alır."

133)- “-Âlim ölse bile diridir’”

İmam Ali (a.s) şöyle buyurmuştur: "Gece ve gündüz baki kaldıkça âlimler de baki kalır. Âlim ölse bile diridir, cahil diri olsa bile ölüdür"

Resûlullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur: "Âlimler yeryüzünün meşaleleri, peygamberlerin halifeleri, benim ve Peygamberlerin vârisleridirler."

Resûlullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur: "Âlimlerin mürekkebi ve şehitlerin kanı kıyamet günü birlikte tartılır ve âlimlerin mürekkebi, şehitlerin kanından üstün gelir."

İmam Ali (a.s) şöyle buyurmuştur: "Mal biriktirenler, diri oldukları halde helak olmuşlardır. Ama ulema, zaman (dünya) baki kaldıkça bakidirler. Bedenler yok olmuştur ama söz ve eserleri gönüllerde mevcuttur."

134)- “Terbiye ettiklerine şefaatt et”

İmam Sâdık (a.s) şöyle buyurmuştur: "Kıyamet günü olunca Aziz ve Celil olan Allah alim ve abidi diriltir. Bu ikisi, Allah'ın

huzurunda durunca, abid olanına şöyle denir: 'Cennete gir.' Alim olana ise, 'Dur ve insanları iyi terbiye ettiğin için onlara şefaet et' denir"

Resûlullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur: "Alimin abid insana üstünlüğü, on dördüncü gecenin ayının diğer yıldızlara üstünlüğü gibidir."

Resûlullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur: "Allah'ı bilen bir alimin bir rekâtlık bir namazı, Allah'ı bilmeyen kimsenin kıldığı bin rekât namazdan daha iyidir."

Resûlullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur: "Alimin şehitten üstünlüğü bir derecedir. Şehidin abidden üstünlüğü de bir derecedir. Peygamberin alimlerden üstünlüğü bir derecedir. Kur'an'ın diğer sözlerden üstünlüğü ise, Allah'ın yaratıklarından üstünlüğü gibidir. Alimin diğer insanlardan üstünlüğü de benim insanların en düşüğüne oranla üstünlüğüm gibidir."

İmam Rıza (a.s) şöyle buyurmuştur: "Kıyamet günü abid insana şöyle denir: 'Sen iyi bir insandın, hizmet ettin, geçimini halktan temin etmedin, o halde şimdi cennete gir.' Biliniz ki fakih, insanlara hayrını ulaştıran ve onları düşmanlarından kurtaran kimsedir. Fakihe de, 'Ey Âl-i Muhammed'in yetimlerinin sorumluluğunu üstlenen! Onların zayıf dostlarını ve takipçilerini

doğru yola ulaştıran kimse! Dur ve senden faydalanan veya senden ilim öğrenen herkese şefa'at et' denir."

135)- “Alim batmayan bir yıldızdır”

Resûlullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur: "Alimin ölümü telafi edilmeyen bir musibet ve kapanmayan bir gediktir. Şüphesiz alim batmayan bir yıldızdır. Bir kabilenin ölümü bir alimin ölümünden daha kolaydır"

Resûlullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur: "Muhammed'in ruhu elinde olana and olsun ki, şüphesiz bir alimin varlığı İblis için bin abidin olmasından daha ağırdır. Zira abid insan kendisini düşünür. Alim ise başkalarını düşünür."

Resûlullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur: "Alimin vefatıyla İslam'da bir gedik açılır ve gece ve gündüz birbiri ardınca geldiği müddetçe de bu gedik kapanmaz."

Resûlullah (s.a.a) şöyle buyurmuştur: "Alimin yüzüne sevgiyle bakmak, ibadettir."

136)- “ İmam Cafer’den sosyal hayat dersleri”

İmam Cafer kâmil ahlaka sahip insanlar yetiştirmeye çalışmış, öğrencilerini yalnız ilmî konularda değil, manevî konularda da yetiştirmiştir. İmam, öğrencilerinin içinde yaşadıkları toplumda örnek olmalarını, güzel ahlak ile tanınmalarını istiyordu

Zeyd eş Şehham'dan şöyle rivayet edilir: "Sana itaat ettiğini ve benim sözlerimi kabul ettiğini gördüğün kimselere selam söyle. Size, Allah'tan korkmayı, dininizde takva ve vakar üzere olmayı, Allah için cihad etmeyi, ictihad etmeyi, doğru konuşmayı, emanetleri sahiplerine edâ etmeyi, secdeleri uzun tutmayı, iyi komşuluk etmeyi tavsiye ediyorum.

Hz. Muhammed bu ilkeleri getirmiştir. Size bir şeyi emanet eden iyi, kötü herkesin emanetlerini verin. Çünkü Hz. Muhammed iğne ve ipliğin dahi sahibine verilmesini emrederdi.

Aşiretlerinizle bağlarınızı sürdürün, onların cenazelerine katılın. Hastalarını ziyaret edin. Ve haklarını eksiksiz olarak verin. Çünkü sizden biri dininde takva sahibi ve sözünde doğru olur, emanetleri eksiksiz sahiplerine verirse, insanlarla güzel ahlaka

dayalı olarak muamele ederse o zaman insanlar derler ki, bu adam Câferî'dir."

İmam Câfer, yetiştirdiği insanların toplumda kendisini, yani Ehl-i Beyt'i bu şekilde temsil etmelerini istiyordu. Öğrencilerine bu yönde manevî nasihatlerde bulunuyordu.

"Mescitlerde namaz kılın, insanlarla iyi komşuluk edin, şahitliği yerine getirin ve cenazelere katılın. Çünkü sizin insanlara ihtiyacınız vardır. Onlar olmadan yaşayamazsınız. Hiç kimse hayatta yaşarken insanlardan müstağni kalamaz. İnsanların birbirlerine ihtiyaçları vardır."

İmam Câfer ashabına, Ehl-i Beyt takipçilerini şöyle vafederdi:
"Babam, bana şöyle anlattı:

"Biz Ehl-i Beyt'i sevenler, içinde bulundukları topluluğun en hayırlıları idiler. Bir fakih olsaydı onlardan olurdu. Bir müezzin olsaydı mutlaka onlardandı. Bir imam olsaydı mutlaka onlardandı. Bir emin adam olsaydı mutlaka onlardandı. Bir emanet sahibi olsaydı mutlaka onlardandı. Siz de öyle olun.

Bizi, insanlara sevdiren. İnsanların, bize buğz etmelerine, bizden nefret etmelerine sebep olacak davranışlar sergilemeyin."

İmam Câfer Sadık, güzel ahlak konusunda Ehl-i Beyt'i ve İmamları örnek almayı tavsiye etmektedir:

"Çirkin hayasızlığa bulaşmamak için sessiz kalmayı yeğleyen, bâtl devletın eziyetlerine karşı sabreden kimse kurtulur. Onlar seçkinler, gözdeler ve gerçek velilerdir. Onlardır mü'minler... Sizin için en çok nefret ettiğim kimseler, baş olma sevdasıyla yanıp tutuşan, koğuculuk yapan, kardeşlerini kıskanan kimselerdir. Onlar, benden değildir. Ben de, onlardan değilim. Benim dostlarım bizim davamıza tâbi olan ve bizim sergilediğimiz bütün tavırlarda bizi örnek alan kimselerdir."

"Bir kimsenin kendi günahlarını unutarak, başkalarının günahlarını araştırdığını gördüğünüz zaman, bilin ki o adam tuzağa düşmüş, şeytanın oyununa gelmiştir."

"Eğer kardeşinle ilgili olarak hoşuna gitmeyen bir şey duyarsan, onun bu özelliği için yetmiş tane mazeret araştır. Şayet bu özelliğini mazur gösterecek bir gerekçe bulamazsan, o zaman kendi kendine, 'Belki de kardeşimin bilmediğim bir mazereti vardır' de."

"Bizi sevenleri namaz vakitlerinde, namazlarını muhafaza edişleriyle, düşmanlarımızın yanında sırlarımızı saklamalarıyla ve mallarını kardeşleriyle paylaşmalarıyla sınayın!"

Muhammed b. Aclan rivayet ediyor:

"İmam Cafer Sadık'ın yanında bulunuyordum. Bir adam içeri girdi. Ve selam verdi. İmam sordu: **"Geride bıraktığın kardeşlerin nasıldır?"**

Adam onları güzellikle övdü. Övgüyle söz etti. İmam ona dedi ki: **"Zenginler fakirleriyle görüşüyorlar mı?"**

Adam, **"Az görüşüyorlar"** dedi. İmam buyurdu ki: **"Zenginler, ellerindeki mallardan fakirlerine ulaştırıyorlar mı?"**

Adam dedi ki: **"Sen, etrafımda olan kimselerde olmayan bir ahlaktan söz ediyorsun."**

Bunun üzerine İmam buyurdu ki: **"Peki bu adamlar nasıl oluyor da beni sevdiklerini iddia ediyorlar?"**

"Dünyada çok sayıda arkadaş edinmeye çalışın, çünkü onlar hem dünyada, hem de ahirette yararlı olurlar. Dünyada birçok ihtiyaç arkadaşlar tarafından giderilir. Ahirette ise gerçekten cehennemlikler, 'Bizim şefaatçilerimiz ve samimi arkadaşlarımız yoktur' diyeceklerdir."

İmam Câfer arkadaş edinme konusunda şunları söyler:

"Kardeşlerinizin sayısını çoğaltın. Çünkü her mü'minin en az bir tane duası kabul edilir."

Yine şöyle buyurmuştur: **"Kardeşlerinizin sayısını çoğaltın. Zira her mü'minin şefa'at etme yetkisi vardır."**

"Kardeşler birbirleriyle ilişkilerini sürdürsünler. Birbirlerini ziyaret etsinler. Seferde iken de birbirleriyle yazışsınlar."

"Bir kul Allah rızası için kardeşini ziyaret etmek üzere yola çıkarsa, bütün günahları bağışlanmış, dünya ve ahiret ihtiyaçları karşılanmış olarak geri döner."

Bir yerde şöyle buyurmuştur: **"Mü'minin musafaha etmesi bin iyilik değerindedir."**

"Kardeşlerinizin maddî ihtiyaçlarını gidermek suretiyle Allah'a yaklaştırmaya çalışın." (Prof. Dr. Haydar Baş, İmam Cafer eseri s: 269-72) H: AknAydı

137)- 'Malını ancak helal yoldan elde etmelisin'

İmam Zeynelâbidin (a.s.) buyurdu ki: **"Malın senin üzerindeki hakkı şudur: Onu ancak helal yoldan elde etmelisin; haram olan yerde sarfetmemelisin; lazım olan yerden esirgeyip lazım olmayan yerde harcamamalısın; bu mal, Allah'tan olduğu için ancak O'nun razı olduğu yerde kullanmalısın"**

İmam Zeynelâbidin (a.s.) Hukuk Risalesi'nde buyuruyor ki:

"Ortağın senin üzerindeki hakkı şudur: **Gıyabında sorunlarını halletmen, huzurunda onunla eşit olman, onun görüşünü bilmeden karar almaman, ona istişare etmeden kendi başına bir iş yapmaman, malını koruman ve önemli veya önemsiz olan her şeyde ona hıyanet etmemendir.** Zira şöyle bir hadis bize ulaşmıştır: 'Allah'ın eli, iki ortak birbirlerine hıyanet etmedikçe onların üzerindedir.' Güç ancak Allah'tandır.

138)- “ Merhamet ve merhamette ölçü -1-”

Beşerî hukuk sistemlerinde, önce suça giden yollar açık tutulur; sonra da suça düşenlere ceza verilir. Bu ise zulümdür

MERHAMET VE MERHAMETTE ÖLÇÜ -1-

Ahlak ilmiyle uğraşanlar, merhametin sınırları noktasında asırlardır tenakuza düşmüşlerdir. Ya hudutsuz merhamet bir maraza dönüşmüştür yahut da merhametsizlikle mahlûkata zulüm yapmışlardır.

Halbuki Resulullah Efendimiz, engin bir merhametle, Allah yarattığı için her mahlûkata saygı duymuş; incitmekten çekinmiş; fakat diğer varlıkların fitratlarına uygun olarak yaşamasına mâni olduğunu gördüğü her şeyi de yok etmekten çekinmemiştir.

Mesela; çekirgeye merhamet beslenir fakat ekinlere zarar veriyorsa devreye onunla mücadele etmek girer ki, bu suretle çekirgenin öldürülmesi gerekir.

O çekirgeyi öldürmek kalpteki merhameti ortadan kaldırmaz. Hatta yüzlerce insanı besleyecek nimete mâni olarak zarar verdiği için onu öldürmek daha geniş çaplı bir merhamet örneğini oluşturacaktır.

⁵139)- “Merhamet ve merhamette ölçü -2”

Bir gün **Abd lk dir Geyl ni Hazretleri** abdest alırken bir kuş, üzerine pisler. Dönüp bir nazar ederler; fakat kızmadan **"Peygamber Efendimiz, birçok geceler ümmeti için a lar; onların kurtuluşu için dua ederdi.**

T if'te taşlanarak kovuldu unda zar zor kendisini bir bahçeye attı. **Tarihe 'Şekv i Muhammedî' diye geçen duasında, Allah'a h lini arz etti de ümmetini şik yet etmedi.**

Ardından, Cenab-ı Hak, melek yolladı. **"Ey Muhammed! Beni, Allah yolladı. İster misin, ş  iki da ı başlarına yıkayım?"** diyen, mele in bu sözüne karşılık a lamaya başlayan **H . Peygamber,** **"Allah'ım! Kavmime hidayet et. Muhakkak ki, onlar bilmiyorlar"** diyerek ümmetine kalkan oluyordu.

Diğer yandan, ashabına, yaptıkları hatalar karşısında serzenişte bulunduğu olurdu. Hatta cel llendi i yüzünden belli olurdu. Yüzü kıpkırmızı olur, şaka ında damarı belirginleşirdi. Sonra da **"size ne oluyor ki..."** şeklinde birçok serzeniş vakidir.

140)- “ Ehl-i Beyt’i severek ölmenin faziletleri”

Murat Cabas diyor ki : **Ehl-i Beyt'i sevmek**, dinimizde olsa da olur, olmasa da olur kabilinden bir konu değildir.

Ehl-i Beyt'i sevmek ve hatta itaat etmek bizzat Cenab-ı Hakk'ın Kur'an'ında beyan ettiği ayetlerle farz kılınmıştır. Yani dinimizin namaz gibi, oruç gibi olmazsa olmazıdır, hatta çok daha ötedir. Çünkü Ehl-i Beyt'i sevmeyenin namazı da orucu da onu kurtaramaz.

Cenab-ı Hak, Şura suresi 23'üncü ayetinde şöyle buyurmaktadır:

"De ki (Muhammedim): Ben, peygamberliğimi tebliğime karşılık sizden, Ehl-i Beyt'imi sevmenizden başka hiçbir ücret istemiyorum."

İmam Şafi hazretleri bu ayeti delil göstererek Ehl-i Beyt'i sevmenin farz olduğunu belirtmiştir.

Ehl-i Beyt'i severek, onların yaşadıkları ve beyan ettikleri şekilde dünyayı yaşamamanın insana dünyada kazandırdığı sayısız nimet vardır ama şu bir gerçek ki asıl fayda son nefes anında ve sonrasındadır.

Zaten gerçek mü'min, Prof. Dr. Haydar Baş'ın ifadesiyle, "dünyasını da ahireti için yaşar."

Bu konuda birçok hadis-i şerif ve Hak dostlarının açıklamaları vardır.

Sünni bir kaynak olan Zemahşeri'nin Keşşaf'ında (cilt 4, sayfa 220) Ehl-i Beyt'i severek ölmenin insana kazandırdıkları şöyle özetlenmektedir:

"Bilin ki, kim Al-i Muhammed'in (Ehl-i Beyt) sevgisi üzere (onların halleri ile hallenerek) ölürse şehit olarak ölmüştür.

Bilin ki, kim Al-i Muhammed'in sevgisi ile ölürse, günahları bağışlanmış olarak ölmüştür.

Bilin ki, kim Al-i Muhammed'in sevgisi üzere ölürse, tevbe etmiş olarak ölmüştür.

Bilin ki, kim Al-i Muhammed'in sevgisi üzere ölürse, iman-ı kamil bir mü'min olarak ölmüştür.

Bilin ki, kim Al-i Muhammed'in sevgisi üzere ölürse, ölüm meleği, sonra da Münker ve Nekir onu cennetle müjdeler.

Bilin ki, kim Al-i Muhammed'in sevgisi üzere ölürse, gelinin kocasının evine uğurlandığı gibi o da cennete uğurlanır."

Ehl-i Beyt'i sevmek ve bu sevgiyle ruhunu teslim etmek ne büyük bir şeref ve nasip. Allah bizlere bu sevgiyi nasip eylesin.

Cennete ilk girecek olanlar Ehl-i Beyt ve sevenleri olacak.

Sünni Taberi'nin Zehairü'i-Ukba eserinin 123'üncü sayfasında şöyle rivayet edilmektedir:

İmam Ali (a.s.) buyurdu ki:

"Rasulullah (s.a.v) Bana şöyle buyurdu: Cennete ilk olarak Sen, Fatıma, Hasan ve Hüseyin gireceksiniz."

Hız. Ali sordu: "Ya Rasulullah, sevenlerimiz ne olacak?"

Rasulullah, "Onlar hemen sizin arkanızdan cennete gireceklerdir."

İnsanların en hayırlıları Ehl-i Beyt ve sevenleridir.

Sünni tarih kitabı **Tarih-i Yakubi'de** (sayfa 159) şöyle rivayet edilmektedir:

"İman edip de salih ameller işleyenler ise, muhakkak ki halkın hayırlısıdır." (Beyyine, 7).

Bu ayet-i kerime indiğinde **Rasulullah (s.a.v), Hız. Ali'ye** hitaben şöyle buyurdu:

"Halkın en hayırlısı Sen ve taraftarlarıdır. Sen ve sevenlerin kıyamet gününde razı olduğunuz ve razı olduğunuz bir şekilde geleceksiniz. Senin düşmanların ise gazap ve suç ile yüklü bir şekilde gelecektir."

Bunun üzerine **Hız. Ali** sordu: "Ya Rasulallah, Benim düşmanlarım kimdir?"

Rasulullah şöyle buyurdu: "Senin düşmanların Senden uzaklaşıp, Sana lanet edenlerdir, fakat Arş'ın gölgesine giden, hayırlı olanlara ise ne mutlu."

Hız. Ali sordu: "O hayırlı kişiler kimlerdir?"

Rasullulah buyurdu ki: "Onlar Senin taraftarların ve Seni sevenlerdir.,

Dikkat ediniz, ayet-i kerimede beyan edilen halkın en hayırlılarının kim olduğunu bizzat Allah Rasulü tefsir etmektedir, açıklamaktadır. Hiçbir şek ve şüpheyeye mahal bırakmamaktadır.

Ehl-i Beyt'i Allah sevmiştir ve seçmiştir, biz mü'minlere düşen ise Allah'ın sevdiğini sevmek, O'nun muradını yerine getirmek ve O'nun ahlakıyla ahlaklanmaktır.

Sünni Hakim en-Nişaburi'nin el-Müstedrek eserinde (sayfa 130) şöyle nakledilir:

Rasulullah (s.a.v) şöyle buyurdu: "Allah ashabımdan dört kişiyi sevmemi Bana emretti ve Kendisinin de Onları sevdiğini bildirdi."

Hazır olanlar sordular: "Onlar kimlerdir ya Rasulullah?"

Herkes onlardan olmak istiyordu. Rasulullah (s.a.v) şöyle buyurdu:

"**Ali onlardandır**". Biraz sustuktan sonra yine şöyle dedi: "Ali onlardandır."

Çocuklarımızın eğitiminde Ehl-i Beyt sevgisi çok önemlidir ve bizzat Allah Rasulü bunu emretmektedir. Sünni Suyuti'nin Cami'us-Sagir eserinde (sayfa 14) şöyle nakledilmektedir:

Rasulullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Çocuklarınızı üç şey üzere yetiştiriniz: Benim ve Ehl-i Beyt'im sevgisi ve Kur'an-ı Kerim'i okumaları üzerinize yetiştiriniz."

Ehl-i Beyt'i sevenler, kıyamet gününde Allah Rasulü ile beraber olacaklardır.

Suyuti'nin aynı eserinde sayfa 280'de şöyle nakledilmektedir:

Rasulullah (s.a.v), Hasan ve Hüseyin'in elinden tuttu ve şöyle buyurdu:

"Her kim Beni sever, bu iki çocuğu, onların babalarını ve annelerini severse, kıyamet gününde Benimle beraber, Benim derecededir."

Bir mü'min için bundan daha büyük bir nimet olabilir mi? Allah bizlere nasip eylesin ve Ehl-i Beyt'in şefaatlerinden bizleri mahrum eylemesin.

TAVSİYE : Daha detaylı bilgi için Prof. Dr. Haydar Baş Hocamızın Ehl-i Beyt Külliyyatı'nı ve bu külliyyatta bulunan Hz. Fatıma (a.s.) eserini okumanızı tavsiye ederim. Ehl-i Beyt'i sevmenin sayabildiğimiz ya da sayamadığımız faziletlerine ulaşabilmek için, onları tanımaya gayret etmeliyiz. Onları tanımak için de, Prof. Dr. Baş'ın Ehl-i Beyt Külliyyatı bizi onlara taşıyan önemli bir yol haritasıdır, en doğru kaynaktır.

141)- “ İtaat ancak iyi işlerde olur”

İmam Hüseyin (a.s.) buyurdu ki: “Peygamber (s.a.a), ‘İtaat ancak iyi işlerde olur’ ve yine, ‘Allah'a günah işlenecek işlerde mahlûka itaat edilmez’ buyurmuştur”

İmam Hüseyin (a.s) bir gün Abdullah b. Amr As'ın yanından geçerken Abdullah şöyle dedi: "**Kim gökyüzündekilerin nezdinde yeryüzünde en çok sevilen insana bakmak istiyorsa Hüseyin'e baksın. Ama ben Sıffin'den beri onunla bir kelime bile konuşmadım.**"

Ebu Said Hudri, Abdullah'ı İmam Hüseyin'in yanına götürdü ve İmam ona şöyle buyurdu: "**Sen benim yeryüzündekiler arasında, gökyüzü halkı tarafından en çok sevilen kimse olduğumu bildiğin halde, niçin ben ve babam ile Sıffin'de savaştın? Oysa Allah'a yemin ederim ki babam benden daha iyi idi.**"

Abdullah özür dileyerek, "**Peygamber (s.a.a) bana her zaman babana itaat et buyurduğu için bunu yaptım**" dedi.

142)- “ Kıyamete kadar asla ayrılmazlar”

İmam Zeynelâbidin (a.s.) buyurdu ki: "Masum, Allah'ın ipine sarılan kimsedir. Ve Allah'ın ipi Kur'an'dır. Bu ikisi (*masum ve Kur'an*) kıyamete kadar birbirinden ayrılmazlar. İmam, Kur'an'a doğru hidayet eder ve Kur'an da imama doğru".

Kur'an'da şöyle buyrulur: "Allah'ın ayetleri size okunur, aranızda da peygamberi bulunurken nasıl küfredersiniz? Kim Allah'ın Kitabına sarılırsa şüphesiz doğru yola hidayet olur."

İmam Ali (a.s) şöyle buyurmuştur: "İsmetin kendisine yardım etmediği kimse nasıl şehvete karşı sabredebilir?"

İmam Ali (a.s) şöyle buyurmuştur: "Şüphesiz Allah'ın koruduğu kimseler dışındaki insanlar, hükümdarlar ve dünya ile diriler."

143)- “ Onların heybeti herkesi dize getirir”

Abbasi halifesi Mütevekkil, eğlence meclisinin başında oturup şarap içmekle meşgul iken İmam Hadi (a.s) içeri girdi. İmam'ın heybet ve azameti onu sardı, elinde olmaksızın İmam'a saygı göstererek O'nu kendi kenarında oturttu

Mütevekkil (Abbasilerin vampir halifesi), halkın İmam Hadi (a.s)'a yönelmesinden rahatsız olup dehşete kapıldı. Fitne peşinde olan bazı müfsitler İmam Hadi (a.s)'ın evinde, halifenin aleyhine kıyam etmeleri için birtakım silah, yazı ve eşyaların toplanmış olduğunu Mütevekkil'e haber vermişlerdi.

Mütevekkil, haber vermeksizin Türklerden olan bir grup kimseleri, İmam Hadi (a.s)'ın evine gönderdi. Memurlar İmam (a.s)'ın evine saldırdılar. Evin her tarafını aradılsa da bir şey bulamadılar. Arama işi bittikten sonra İmam (a.s)'ı takip ettiler; Hazreti, üzerine yünlü bir elbise atıp kapısı kapalı bir odada ibadet ve Kur'ân okumakla meşgul olduğu bir halde görünce hemen İmam'ı yakalayıp Mütevekkil'in yanına götürerek şöyle dediler: "Biz O'nun evinde bir şey bulamadık; Onun kibleye doğru oturup Kur'ân okuduğunu gördük."

Abbasi halifesi Mütevekkil, eğlence meclisinin başında oturup şarap içmekle meşgul iken İmam (a.s) içeri girdi. İmam'ı görünce Hazretin heybet ve azameti onu sardı, elinde olmaksızın İmam'a saygı göstererek O'nu kendi kenarında oturttu, elinde bulunan şarap bardağını da Hazrete ikram etti.

İmam (a.s);

"Allah'a and olsun ki, kesinlikle benim et ve kanıma şarap karışmamıştır, beni bundan muaf et" dedi; o da artık ısrar etmedi.

Mütevekkil daha sonra şöyle dedi: **"O halde bize bir şiir oku, şiir okumanla bizim meclisimizi şenlendir."**

İmam (a.s) cevaben; **"Ben fazla şiir bilmiyorum"** buyurdular.

Halife; **"Kurtuluş yolu yoktur, okumalısın"** dedi.

İmam (a.s) onun bu ısrarı üzerine şöyle bir şiir okudular:

"Onlar (Güçlü ve kan dökücü yöneticiler) dağların doruklarında sabahladılar; koruyordu onları güçlü kişiler ama bir fayda etmedi.

İzzetten sonra kendi kalelerinden aşağı indirildiler; karanlık ve dar çukurlara doldurulular; indikleri yer ne de kötü idi!

Defnedildikten sonra da birisi şöyle feryat etti: **Nerede o taşlar ve ziynetler?**

Nerede o perde ve tüller arkasında saklanan yüzler?

Kabir onlardan taraf fasih bir şekilde şöyle cevap verdi: O yüzlerin üzerinde kurtlar (haşereler) savaşıyor.

Onlar bu dünyada uzun bir süre yiyip içtiler ama bugün o yiyip içmeden sonra kendileri başkalarına yiyecek oldular."

İmam (a.s)'ın sözleri Mütevekkil'in sert kalbini öyle etkiledi ki, elinde olmaksızın ağladı; öyle ki, gözlerinin yaşı sakalını ıslattı. Mecliste bulunanlar da ağladılar. Mütevekkil daha sonra şarap bardağını yere çaldı; artık o eğlence meclisi bozulup başka bir havaya büründü. Mütevekkil dört bin dinar İmam a.s)'a takdim ederek saygıyla O'nu

evine uğurladı. (Bihar, c.50, c.211).

144)- “ ‘Takva, ayakta duruş sebebidir’

İmam Ali (a.s) şöyle buyurmuştur: "Ey Allah'ın kulları! Size Allah'tan sakınmanızı tavsiye ediyorum. Çünkü takva kontrol edicidir ve ayakta duruş sebebidir. Bu yüzden onun iplerine sımsıkı tutunun ve hakikatlerine sıkıca yapışın ki sizi mutluluk diyarlarına ve genişlik yurtlarına götürsün"

İmam Ali (a.s) şöyle buyurmuştur: "Şüphesiz takva senin için hayatında ismet (korunma) vesilesidir ve ölümünden sonra da (Allah'a) yakınlaşma vesilesi."

İmam Ali (a.s) şöyle buyurmuştur: "Ey Allah'ın kulları! Size Allah'tan sakınmanızı tavsiye ediyorum. Çünkü takva kontrol edicidir ve ayakta duruş sebebidir. Bu yüzden onun iplerine sımsıkı tutunun ve hakikatlerine sıkıca yapışın ki sizi mutluluk diyarlarına ve genişlik yurtlarına götürsün."

İmam Ali (a.s) şöyle buyurmuştur: "İlahi takvaya bağlanın; çünkü

takva, halkası sağlam bir ip, yüceliklerine varılmaz bir sığınaktır."

145)- “ İmam Ali'den (a.s) iki kıssa”

Ey insanlar! Sizin aranızdan ayrılmadan önce bana ne sormak isterseniz sorun. Allah’a ant olsun ki, sorduğunuz her soruya cevap vereceğim

Emir'ul-Muminin Hz. Ali (a.s) halka konuşma yaptıklarında şöyle buyurdular:

"Ey insanlar! Sizin aranızdan ayrılmadan önce bana ne sormak isterseniz sorun. Allah’a ant olsun ki, sorduğunuz her soruya cevap vereceğim."

Bu sırada **Sa'd bin Vakkas** ayağa kalkarak şöyle dedi: "Ey Emir'ul-Muminin! Benim baş ve sakalımda ne kadar kıl var?"

Hz. Ali (a.s) cevaben şöyle buyurdular:

"Allah'a and olsun ki, habibim Resulullah (s.a.a) senin bu soruyu benden soracağını bana haber vermiştir! Senin başındaki her kılın altında sana lanet eden bir melek ve sakalının her kılı altında da seni tahrik eden bir şeytan vardır. Senin evinde de Resulullah'ın (s.a.a) torunu Hüseyin'i öldürecek bir çocuk (Ömer bin Sa'd) vardır! Bunun nişanesi ise söylediğim şeyin mısradır."

Ömer bin Sa'd o zaman elleri ve karnı üzerinde emekliyordu. **Hz. Hüseyin (a.s)** kıyam ettiğinde **Ömer bin Sa'd**, **Hz. Hüseyin'i (a.s)** öldürmeyi üstlendi ve sonuç **Hz. Ali'nin (a.s)** buyurduğu gibi oldu. (Bihar'ul Envar c.10, s.125)

Neden Dualarımız Kabul Olmuyor?

Emir'ul-Müminin Hz. Ali (a.s) bir Cuma günü Kufe'de çok güzel bir konuşma yaptı. Konuşmasının sonunda şöyle buyurdular:

"Ey millet! Şu yedi büyük musibetten Allah'a sığınmamız gerekir:

1-Alimin sürçmesinden.

2-Abidin ibadetten usanmasından.

3-Müminin muhtaç olmasından.

4-Eminin hıyanet etmesinden.

5-Zenginin fakir olmasından.

6-Azizin zelil bir duruma düşmesinden.

7-Fakirin hasta olmasından."

Bu esnada bir adam ayağa kalkarak şöyle dedi: **"Doğru buyurdunuz ey Emir'ul-Muminin! Biz saptığımızda sen kiblemizsin, karanlıkta kaldığımızda sen nursun. Allah Teala'nın: "Ud'unî estecib lekum" (Bana dua edin size icabet edeyim) diye buyurmuş olduğu sözü hakkında senden soru sormak istiyorum. Allah-u Teala'nın böyle buyurmasına rağmen neden duamız kabul olmuyor?"**

Hz. Ali (a.s) cevaben şöyle buyurdular:

"Dualarınızın kabul olmamasının sebebi, kalplerinizin sekiz şey hususunda hıyanet etmesinden dolayıdır:

Birincisi: Siz, Allah'ı tanıdınız fakat size farz kıldığı şekilde hakkını eda etmediniz. Bu yüzden bu tanıyış size bir şeyi kazandırmadı.

İkincisi: Siz, Allah'ın Peygamberine iman ettiniz ama onun sünnetine karşı çıktınız ve şeriatını öldürdünüz. O halde imanınızın neticesi nerede kaldı!

Üçüncüsü: Allah'ın, size nazil etmiş olduğu kitabı (Kur'an'ı) okudunuz fakat onunla amel etmediniz; Kur'an'ı canı gönülden kabul ettik ve ona uyacağız dediniz ama ona muhalefet ettiniz.

Dördüncüsü: Biz cehennem ateşinden korkuyoruz dediniz, o halde korkunuz nerede kaldı?

Beşincisi: Cennete rağbet etmekteyiz, dediniz. Ama her an sizi, ondan uzaklaştırmakta olan şeyleri yapıyorsunuz; o halde cennete olan rağbet ve iştiağınız nerede kaldı?

Altıncısı: Siz, Allah'ın nimetini yediniz. Ama o nimete karşı Allah'a şükür etmediniz.

Yedincisi: Allah-u Teala sizi, şeytanla düşman olmaya emretti ve buyurdu ki: "Şüphesiz şeytan sizin düşmanınızdır; o halde ona düşman kesilin." Ama siz dilde onunla düşmanlık ettiniz, amelde ise muhalefet etmeksizin onu dost edindiniz (ona uydunuz).

Sekizincisi: Siz, halkın kusurlarını gözlerinizin önüne diktiniz. Ama kendi ayıplarınızı attınız (onları görmezlikten geldiniz) ve kınanmaya kendisinden daha layık olduğunuz kimseyi kınamaya kalkıştınız.

Bununla birlikte hangi dua sizin için kabul olabilir! Oysa siz duanın kapı ve yollarını kapadınız. O halde Allah'tan korkun, amellerinizi düzeltin, biatinizi halis edin, iyiliğe emredin, kötülükten sakındırın. Bunları yaptığınız takdirde Allah-u Teala duanızı kabul eder." (Bihar'ul Envar c.93, s.376) H; AknAydñ

146)- “ Sadece kendi görüşünle amel etme'

İmam Ca'fer (a.s.) şöyle buyurdu: "**Bilmediğin şeyleri âlimlerden sor; sakın eziyet etmek ve denemek için sorma. Sakın (sadece) kendi görüşünle amel etme; bütün işlerde mümkün olduğu kadar ihtiyat et"**

İnvan-i Besrî şöyle diyor:

İmam Ca'fer Sâdık'tan (a.s.) bana öğüt vermesini istedim. Buyurdular ki:

"Dokuz şeyi yapmanı tavsiye ediyorum. Bu tavsiyeler sadece senin için değildir; Allah yolunda adım atmak isteyen herkes içindir.

Allah'tan dileyim, bunları yapmakta sana yardımcı olmasındır. Onlardan **üç tanesi** riyazet (nefsi kötü şeylerden arındırıp eğitmek) hakkındadır; **diğer üç tanesi** ise sabır ve tahammül hakkındadır; geri **kalan üç tanesi ise** ilim ve bilgi hakkındadır. Bunları koru ve

gevşeklik yapma."

Ben kalp ve canımla onları algılamaya hazırlandım. Sonra İmam (a.s.) şöyle buyurdular:

"Riyazet ve nefis tezkiyesi hakkında olan o üç şey şunlardır:

1- İstemediğin bir şeyi yemekten sakın. Zira bu iş ahmaklık ve aptallığa sebep olur.

2- Sadece aç olduğunda yemek ye.

3- Yemek yediğinde ise helal yemek ye; yediğinde de Allah'ın ismini an (bismillah söyle). Sürekli Resûlullah'ın (s.a.a.) hadisini hatırla. Zira Resûlullah (s.a.a.) çok yemek yeme hakkında şöyle buyurmuştur:

'İnsan karnından daha kötü olan bir kap doldurmamıştır. Eğer yemesi gerekiyorsa, (midesinin) üçte birini yemeğe, üçte birini de içilecek şeylere, diğer üçte birini ise soluk almaya tahsis etmelidir.'

147- “Hz. Fâtıma anamızın yüceliği”

Adem Birinci diyor ki : “Hz. Peygamber'in (s.a.v.) değerli ashabından olan Câbir bin Abdullah-i Ensarî şöyle diyor:

İmam Bâkır'a (a.s.) dedim ki: "Fedan olayım! Rica ediyorum, annen Hz. Fâtıma'nın (a.s.) azameti hakkında, yolundan gidenlere anlattığımda hoşnut olmaları için bana bir hadis söyleyin."

İmam Bâkır (a.s.) buyurdu ki: "Babam, **Resûlullah'ın (s.a.v.)** şöyle buyurduğunu nakletti: "Kıyamet günü olduğu zaman peygamberler için nurdan minberler kurulacaktır. Benim minberim hepsinden daha yüksek olacak, Allah-u Teala o anda şöyle buyuracaktır: 'Ey Seçkin Peygamber! Konuşma yap.' Ben, o gün öyle bir şekilde konuşacağım ki, hiç kimse hatta resul ve peygamberler bile onun gibi bir konuşma duymamış olacaklardır. Daha sonra peygamberlerin vasileri için nurdan birtakım minberler kurulacaktır. O minberler arasında vasim Ali bin Ebi Tâlib'in minberi bütün minberlerden daha yüksek olacaktır. Bu esnada Allah-u Teala O'nun konuşmasını emredecektir. O hiçbir vasinin benzerini duymadığı konuşma yapacaktır. Daha sonra peygamberlerin evlatları için nurdan birtakım minberler dikilecektir. İki oğlum, iki torunum ve hayat bahçemin iki gülü olan Hasan ve Hüseyin için de nurdan minberler bırakacaklar ve onlardan konuşmaları istenecektir. Bunlar da peygamber evlatlarından hiç kimsenin duymuş olmadığı bir konuşma yapacaklardır."

Daha sonra bir münadi yani **Cebrail:** 'Muhammed Peygamber'in (s.a.v.) kızı Fâtıma nerededir?' diye seslenecektir. Bu esnada Fâtıma ayağa kalkacaktır. Allah-u Teala tarafından şöyle bir nida gelecek:

'Ey mahşer ehli! Ben yüceliği Muhammed'e, Ali'ye, Hasan'a, Hüseyin'e, Fâtıma'ya verdim. Başlarınızı aşağıya eğin, gözleriniz kapayın; bu Fâtıma'dır cennete gidecektir.' Daha sonra Cebrail, iki tarafın cennet süsleri ile süslenen, yuları inciden, eğeri ise mercandan olan cennet develerinden bir deve getirerek onu Fâtıma'nın önüne yatıracak ve Fâtıma da o deveye binecektir. Bu esnada, Allah-u Teala yüz bin meleği Fâtıma'nın sağından, yüz bin meleği de solundan hareket etmeleri için gönderecek ve yüz bin meleğe de kendi kanatları üzerinde O'nu cennetin kapısına götürmelerini emredecektir.

Cennetin kapısına ulaştıklarında Fâtıma dönüp arkasına bakacaktır. Bu esnada Allah-u Teala şöyle buyuracak: 'Ey Habibimin kızı! Neden cennete girmiyorsun?' Fâtıma arz edecek ki: 'Allah'ım! Böyle bir günde makam ve mevkiimin herkese belli olmasını istiyorum.' Allah-u Teala da, 'Ey Habibimin kızı! Dön mahşere bak! Kimin kalbinde senin veya evlatlarının sevgisi olursa, onu al, cennete götür' buyuracak."

Daha sonra **İmam Bâkır (a.s.)** şöyle buyurdular: "Ey Câbir! Allah'a and olsun ki, annem Fâtıma (a.s.) o gün kendi taraftarlarını ve dostlarını, bir kuşun iyi taneleri, kötü tanelerden ayırt ederek topladığı gibi ayırt edip toplayacaktır. Taraftarlarını onunla birlikte cennetin kapısında biraraya geldiğinde kalplerine durup geriye bakmaları ilham edilecektir. Geriye baktıklarında **Allah-u Teala**, 'Neden durup geriye baktınız; oysa Habibimizin kızı Fâtıma sizin hakkınızda şefaati etti' buyuracak. Cevaben şöyle diyecekler: 'Ey Rabbimiz! Bugün kulluk etmenin ve Ehl-i Beyt'i sevmenin ne kadar değerli olduğunu görmek ve makamımızın tanınmasını istiyoruz.' **Allah-u Teala**, 'Ey dostlarım! Mahşer sahrasına bakın! Her kim sizleri Fâtıma'yı sevdiğinizden dolayı severse, her kim Fâtıma'nın sevgisi uğrunda size bir yemek yedirmişse, her kim Fâtıma'nın sevgisi için size bir elbise giydirmişse, her kim Fâtıma'nın sevgisi uğrunda size bir yudum su vermişse ve her kim Fâtıma'nın sevgisi için bir gaybeti sizden reddederek sizi savunmuşsa onların ellerinden tutarak hepsini cennete götürünüz' buyuracak." (Bihârü'l-Envâr, c.8, s.51).

Allah, Allah ne büyük bir bereket, ne büyük bir makam, ne büyük bir azamet ve ululuk... Sadece Fâtıma annemiz değil, O'nu sevenler de o dehşetli günde şefaati yetkisine sahip olacaklardır...

Resûlullah (s.a.v.), Ali'ye (a.s.) şöyle buyurdu: "Sana verilmiş olan üç özellik var ki, onlar, Senden başka hiç kimseye, hatta Bana bile verilmemiştir: Sen Benim gibi bir kayınpedere sahipsin; Benim böyle bir kayınpederim yoktur. Fâtıma gibi bir sıddıka eşin var; Benim eşim (fazilet yönünden) O'nun gibi değildir. Ve Senin sulbünden Hasan ve Hüseyin gibi çocuklar vücuda gelmiştir; Benim böyle çocuklarım yoktur ama Siz Bendensiniz Ben de Sizdenim." (Er-Riyazu'n-Nadire, 4. bâb).

H. Ali (a.s.), H. Fâtıma'dan (a.s.) şöyle rivayet eder:

Resûlullah (s.a.v.) Bana dedi ki: "Ey Fâtıma! Kim Sana salavat getirirse, Allah onu bağışlar ve cennette nerede olursam olayım, onu Bana kavuşturur." (Keşfü'l-Gumme, c.1, s.472).

Ahmed bin Hanbel Müsned'inde ve Seyyid Ali Hemedani Eş-Şafii, Meveddetu'l-Kurba'nın 13. meveddesinde, **Selman Muhammedi'den**

rivayet etmiş olduğu bir rivayette Peygamber-i Ekrem (s.a.a.) şöyle buyurmaktadır: "Fâtıma (a.s.)'ın sevgisi yüz yerde insana yarayacaktır; onların en kolayı ölüm, kabir, mizan, sırat ve hesaptır. Öyleyse kızım kimden razı olursa, Ben de razı olurum, kimden razı olursam, Allah da ondan razı olur; Fâtıma'nın razı olmadığı kimseden Ben de razı değilim, Benim razım olmadığı kimseden Allah-u Teâlâ da razı değildir. O halde Fâtıma'ya, eşi Ali'ye ve onların soy ve sevenlerine zulmedenlere yazıklar olsun."

Hız. Resûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: "Eğer iyilik ve güzellik bir şahıs olmak isteseydi, o mutlaka Fâtıma olurdu; oysa Fâtıma ondan daha üstündür. Kızım Fâtıma soy, yücelik, keramet ve bağış bakımından yeryüzündeki insanların en üstünüdür." (Ferâidü's-Simtayn, c.2, s.143)."

Şefaât Ya Fatıma'tüz Zehra'tül Betül anamız...

148)- “ O kimseye muhtaç değildir ”

İmam Hüseyin (a.s) Hz. Mehdi ile ilgili şöyle buyurdu: “O, Allah'ın helal ve haramını bilir, insanlar O'na muhtaçtır fakat O kimseye muhtaç değildir”

Haris b. Muğayra'dan rivayetle;

İmam Hüseyin'e (a.s), "Hz. Mehdi'yi (a.f) nasıl tanıyacağız?" diye sorduğumda, şöyle buyurdular: "O'nun sakın, kendinden emin, vakarlı duruşundan tanıyacaksınız."

İkinci defa, "Diğer özellikleri nelerdir?" diye sordum.

İmam Hüseyin (a.s) şöyle buyurdular: "Allah'ın helal ve haramını bilmesinden, insanların O'na muhtaç olup fakat O'nun kimseye muhtaç olmamasından..."

(Akdü'd-Dürerfi Ahbâr'l-Muntazar, Yusuf ibn-i Yahya ibn-i Ali ibn-i Abdülaziz Mukaddes Şafiî Selimî, s.41; Mektebetü'l-Alemi'l-Fikr, Kahire, Mısır, 1399).

İmam Hüseyin (a.s) buyurdular ki: "İmamet ve kıyam işini üstlenecek olan (Mehdi'nin) iki gaybet-gizlilik dönemi vardır.

Gaybetlerinden birisi çok uzundur, hatta o kadar uzundur ki bir grup, ölmüştür, dünyadan gitmiştir, bir grup öldürülmüştür, bir grup ise (kaybolup) gitmiştir diyeceklerdir. O'nun yerini, işlerine bakmakla görevli hizmetçisi dışında ne bir veli bilir ne de başkası..." (Akdü'd-Dürer fi Ahbâr'l-Muntazar, s.134).

Muhammed b. Samit'ten rivayetle;

İmam Hüseyin'e (a.s), "İmam Mehdi'nin (a.f) zuhurunun alametleri var mıdır?" diye sordum.

İmam Hüseyin (a.s), "Evet, var" diye buyurdular.

"Nedir?" diye sordum.

İmam Hüseyin (a.s) şöyle buyurdular: "İmam Mehdi'nin (a.f) zuhurundan önce Abbasi hükümeti yıkılacak, Süfyani çıkacak ve ordusu Beyda denilen bir yerde yerin dibine batacaktır."

"Sana feda olayım bu dönemin çok uzun olmasından korkuyorum" dedim.

İmam Hüseyin (a.s), "O'nun Gaybet dönemi ve zuhur nişaneleri tesbih taneleri gibidir, hepsi birbiri ardından sırayla gerçekleşecektir" dedi. (Akdü'd-Dürer fî Ahbâr'l-Muntazar, s.49).

İmam Hüseyin (a.s) buyurdular ki: "Hz. Mehdi'nin (a.f) zuhurunun beş alameti vardır:

- 1- Süfyanînin çıkışı.
- 2- Yemanînin çıkışı.
- 3- Gökten bir nidanın gelmesi.
- 4- (Süfyan ordusunun) Beyda çölünde yerin dibine batmaları.
- 5- Nefsi Zekiye'nin öldürülmesi." (Akdü'd-Dürer fî Ahbâr'l-Muntazar, s.111).

İmam Hüseyin (a.s) buyuruyorlar ki: "Hz. Mehdi (a.f) zuhur ederse, şüphesiz insanlar O'nu inkâr edecektir. Çünkü insanlar İmam Mehdi'yi (a.f) yaşlı biri olarak beklerken, güzel yüzlü bir genç olarak gelecektir." (Akdü'd-Dürer fî Ahbâr'l-Muntazar, s.41).

İmam Hüseyin (a.s.) buyuruyorlar ki: "Hz. Mehdi (a.f) zuhur ettiğinde onunla Araplar ve Kureyşliler arasında kılıçtan başka bir şey hüküm etmeyecektir. Niçin Hz. Mehdi'nin (a.f) zuhurunun çabuk olması konusunda acele ediyorlar? Allah'a yemin ederim ki; O'nun elbisesi sert olur. Arpa ekmeğinden başka bir şey yemez. Onun yaşantısı kılıç ve kılıçların gölgesindeki ölümden başka bir şey değildir." (Akdü'd-Dürer fî Ahbâr'l-Muntazar, s.228).

149)- “ O'nun işi bir gecede düzelecektir”

İmam Hüseyin (a.s) şöyle buyuruyor: “Benim dokuzuncu oğlumda Hz. Musa'dan bir sünnet ve Hz. Yusuf'tan bir sünnet vardır. Şüphesiz bizim kıyam edenizim O'dur. Allah onun işini bir gecede düzeltecektir”

Haris b. E'ver diyor ki: "Ey Allah Resûlü'nün (s.a.a) oğlu, canım sana feda olsun, Allah, 'And olsun güneşe ve ışığına' (Şems/1) demekle neyi kastetmiştir?"

İmam Hüseyin (a.s), "Ey Haris, güneşten maksat, Allah'ın Resûlü Hz. Muhammed'dir (s.a.a)" buyurdu.

Haris, "Peki, 'Ve ondan ışık aldığı, ardına düşüp seyrettiği zaman aya' (Şems/2) ile neyi kast etmektedir" diye sordu.

İmam Hüseyin (a.s), "Ondan maksat, Resûlullah'ın (s.a.a) ardınca gelen Mü'minlerin Emiri Hz. Ali'dir (a.s)" buyurdu.

Haris, "'Ve ışıdığı zaman güne'den (Şems/3) maksat nedir?" diye sordu.

İmam Hüseyin (a.s), "Bu, yeryüzünü adaletle dolduracak olan Âl-i Muhammed'in (s.a.a) Kaimi'dir (Kıyam edenidir)" buyurdu. (Tefsir-i Furat-i Kufî, Ebu Kasım Furat b. İbrahim b. Furat Kufî, s.212).

İmam Hüseyin (a.s) şöyle buyurdu: "Bizden on iki Mehdi vardır birincisi Mü'minlerin Emiri **Ali b. Ebu Talib'dir** ve sonuncusu, oğullarımın dokuzuncusudur. O hak üzere kaim olan İmam'dır. 'Müşrikler istemese de' (Tevbe/33) onun eliyle hak dini tüm dinlerin üstüne çıkacaktır. Elbette onun için bir gaybet dönemi vardır ki bu dönemde halkın bir kısmı dinden çıkacaktır. Fakat az bir grup da hak din üzerine sağlam kalacaklardır. Bundan dolayı da sıkıntılar çekecek, zahmetlere düşeceklerdir. Onlara şöyle denilecektir: '**Ve derler ki: Gerçekseniz bu vaad ne zaman yerine gelecek**' (Yunus/48). Şüphesiz bu dönemde zorluklara ve yalanlamalara sabredip, gaybete inanan kimseler, Peygamber (s.a.a) ile birlikte aynı safta cihad eden mücahidler gibidirler." (Uyun-u Ahbâr-ı Rıza (a.s.), Şeyh Saduk İbn-i Babeveyhi Kummî, c.1, bab.6, s.56).

İmam Hüseyin (a.s) şöyle buyuruyor: "Benim dokuzuncu oğlumda Hz. Musa'dan bir sünnet ve Hz. Yusuf'tan bir sünnet vardır. Şüphesiz bizim kıyam edenizim O'dur. Allah onun işini bir gecede düzeltecektir." (Kemâlu'd-Din, Şeyh Saduk İbn-i Babeveyhi Kummî, c.1, s.317).

İmam Hüseyin (a.s) buyurdu ki:

Bu İslam ümmetinin Kaimi (Kıyam edeni), benim oğullarımdandır. O'nun gizlilik dönemi olacaktır ve o kendisi hayattayken mirası bölüşecektir." (Kemâlu'd-Din, c.1, s.317).

İmam Hüseyin (a.s) şöyle buyurdu: "Zuhurunu beklediğiniz İmamın zuhuru, sizden bir grubun diğer bir gruptan teberri etmesinden, birbirinizin yüzüne tükürmenizden, birbirinizi tekfir etmenizden ve birbirinize lanet okumanızdan sonra

gerçekleşecektir."

Ravi diyor: "Artık o zamanda bir hayır yok mu?" diye sordum.

İmam Hüseyin (a.s) şöyle cevap verdiler: "Bütün hayır o zaman olacaktır, Kaim (İmam Zaman) kıyam edecek ve bütün zorluk ve sıkıntılara son verecektir." (Gaybet-i Numanî, İbni Ebu Zeyneb Muhammed ibn-i İbrahim Numanî, bab.12, s.207).

150)- “ Korku ve ümit dengesinde insan”

Prof.Dr.Haydar Baş diyor ki : “Yaradılışı itibariyle günah işleme eğiliminde olan insan, Cenab-ı Hakk'ın, azamet ve celalinden korkarak, diğer yandan da rahmet ve merhametini ümit ederek tevbe ve ibadete devam etmek durumundadır. Korku ve ümit, kulun kalbinde dengede olmalıdır.”

Resul-i Ekrem, "Müminin kalbinde korku ve ümit toplandığı müddetçe Allah-ü Teala o kuluna umduğunu verir ve onu korktuğundan emin kılar" buyurmuştur. (Tirmîzî).

Günahı ne kadar çok olursa olsun insan, Allah'ın rahmetinden ümidini kesmemelidir.

"De ki: Ey kendilerinin aleyhinde gûnahta haddi aşanlar, Allah'ın rahmetinden ümidinizi kesmeyin. Çünkü Allah bütün günahları yarığar. Şüphesiz O, çok yarığayıcı, çok esirgeyicidir." (Zümer: 53).

Şüphesiz Allah'ın rahmeti ve merhameti çok geniştir. Bir kudsi hadiste Allah-ü Teala, **"Rahmetim, gazabımı geçti"** buyurmaktadır. (Buharî-Müslîm).

Cenab-ı Hakk'ın rahmetinden ümidi kesmemek ve Allah'a karşı her zaman hüsn-i zan sahibi olmak esastır. Ancak bu rahmete ve merhamete güvenerek günah ve isyana devam etmek de büyük bir hatadır. Burada hassas bir denge söz konusudur. Kul rahmetin sonsuzluğunu ümid ettiği kadar, Allah'ın celâl ve azametini de hatırlından bir an olsun çıkarmamalı, Cenab-ı Hakk'ın emir ve yasaklarına riayet etme hususunda dikkatle hareket etmelidir.

Hidayet ve rahmet o kimselere mahsustur ki, onlar Rablerinden korkarlar." (A'raf: 154).

Allah'ın rahmet ve hidayeti de ancak O'ndan korkan takva sahiplerine yöneliktir. Zira "Allah katında en üstün olan, O'ndan en çok korkandır." (Hucurat: 13).

İnsan, rahmeti ümid etmeli, ancak azabı da unutmamalı. Bu şekilde korku ve ümit arasında bir denge kurarak kulluğa devam etmelidir. Bu hale işaretle Cenab-ı Hak, **"Umarak ve korkarak bize ibadet ederler"** (Enbiya: 90) buyurur.

Yine bu manada; **"Korku ve ümitle Rablerine ibadet ederler"** (Secde: 16) buyurmuştur.

Kul, Allah'a yaklaştıkça muhabbeti o nispette artar.

Allah'tan en fazla korkanlar, O'na en yakın olan, O'nu en iyi bilenlerdir. Peygamberimiz bu hakikati işaret ederek, **"Ben Allah'tan en çok korkanınızım"** (Buharî-Müslîm) buyurmuştur. Bu hususta **"Allah'tan, kullar içinde en çok alimler korkar"** (Fatır: 28) İlahi beyanı da mevcuttur.

Netice olarak deriz ki; **havf ve reca** (*korku ve ümid*) dengesine riayet ederek kulluğa ve ibadete devam etmek ebedi alemdeki kurtuluş ve saadetimiz için şarttır.